

MUZEUM ZDEŇKA SÝKORY, LOUNY

bakalářská práce
DANIELA MAREŠOVÁ

FUA TUL
LS 2017/18

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Buček

OBSAH

ÚVOD

Prohlášení	01
Zadání	02
Malá muzea ve světě	04

ANALÝZA

Louny	06
Parcela	09
Zdeněk Sýkora	12

NÁVRH

VÝKRESOVÁ ČÁST

Průvodní zpráva	15
Koncept návrhu	16
Axonometrie	18
Situace 1:2000	19
Situace 1:300	20
Půdorysy 1:200	22
Řezy 1:200	27
Pohledy 1:200	35

KONSTRUKČNÍ ČÁST

Technická zpráva	39
Konstrukční řešení	40
Architektonický detail	41

OBRAZOVÁ ČÁST

Interiérové perspektivy	
Exteriérové perspektivy	

Zdroje

Poděkování

PROHLÁŠENÍ

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasa- huje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu ná- kladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uve- dené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalář- ské práce a konzultantem.

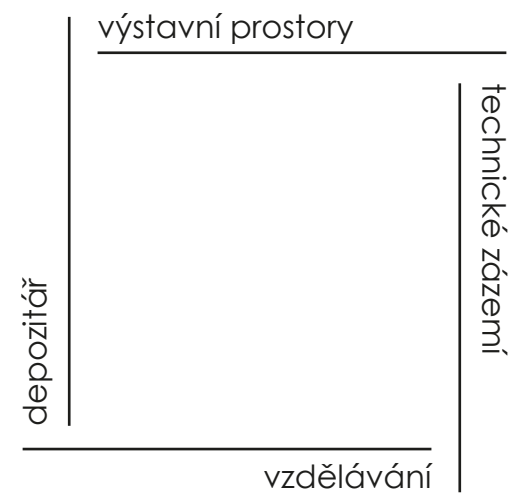
Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:

Podpis:

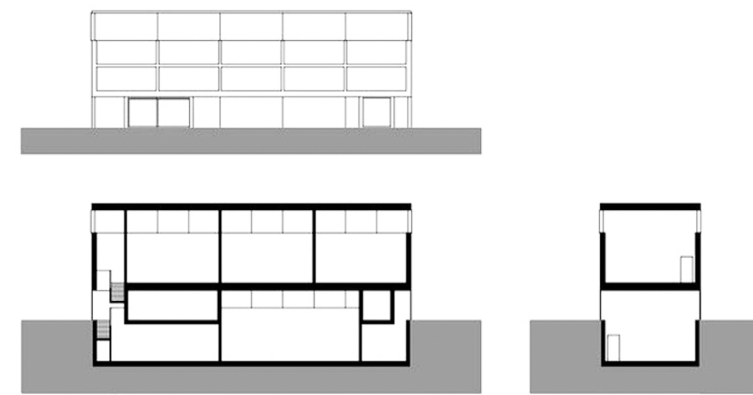
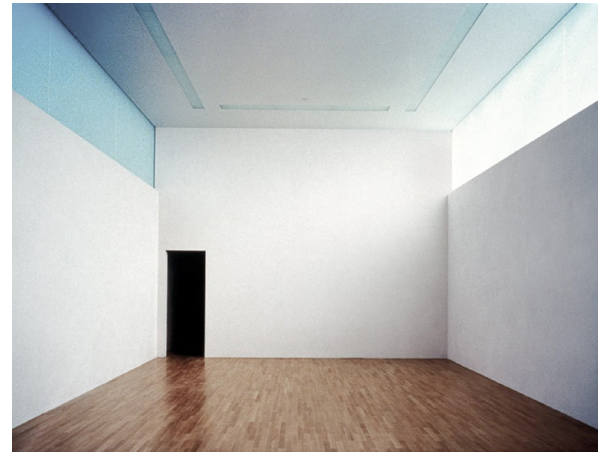
ZADÁNÍ

Muzeum malíře Zdeňka Sýkory (1920–2011) by mělo prostřednictvím stálé expozice mapovat vývoj jeho díla – od fotografií ze let čtyřicátých, přes surrealistické, kubistické či fauvistické obrazy až po pro něho typické struktury z let šedesátých a linie z doby následující. Další prostory muzea by měly být věnovány dokumentační, přednáškové a studijní činnosti – pomocí moderních technologií s využitím digitálního archivu (promítání fotografií, filmů, aktivní vyhledávání) by tato část muzea měla přiblížit život nejen umělce, ale i pedagoga, sportovce, milovníka automobilů, lounského patriota. Pro tyto účely by měl sloužit prostorově variabilní výstavní sál. Samozřejmou součástí muzea je depozitář a technické zázemí (pokladna, šatna pro návštěvníky, toalety, pracovny pro zaměstnance, nákladní výtah atd.).

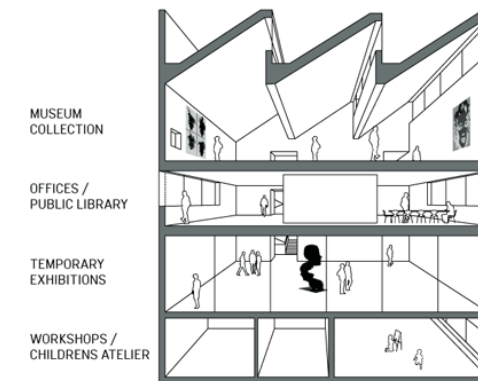

MUZEA VE SVĚTĚ

Herzog de Meuron / Goetz Gallery /

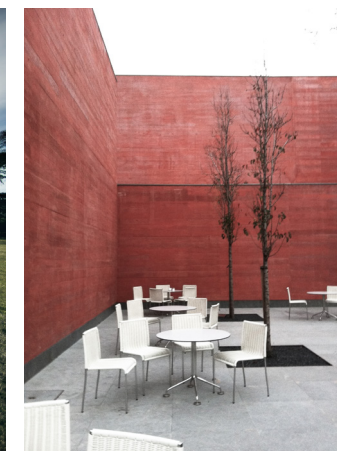
Tham Videgard Hansson / Kalmar Museum

Wiliem wohlert / Lousiana Museum

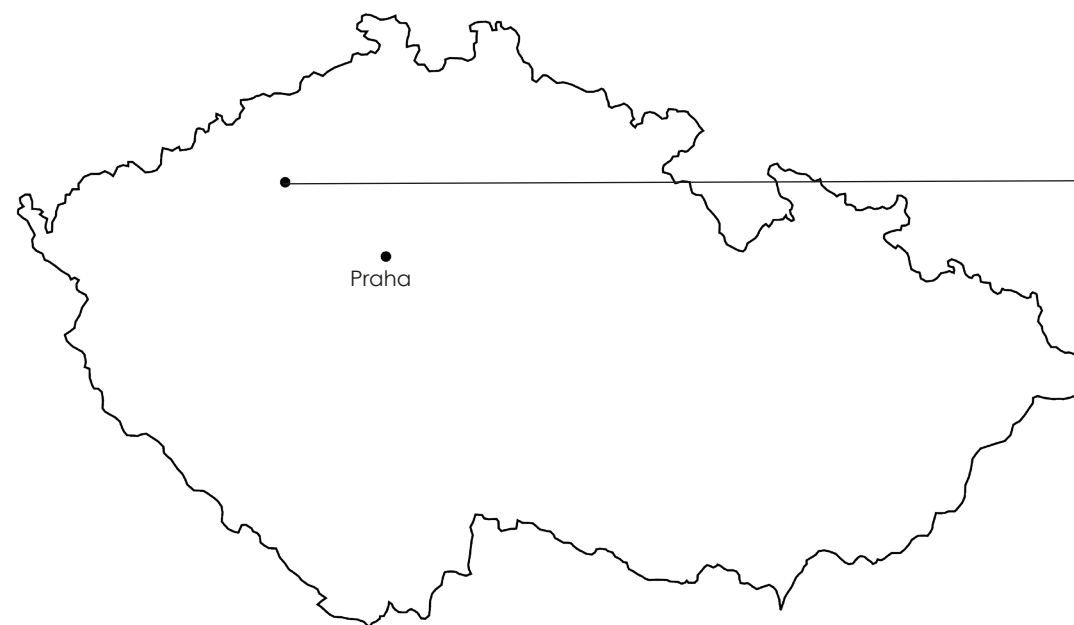

Eduar de Rego / Paula Museum

ANALÝZA

LOUNY

je město v severozápadních Čechách v Ústeckém kraji, ležící na řece Ohři a sousedící s CHKO České Středohoří. Žije zde okolo 19 tisíc obyvatel.

Geologické podmínky

Město se nachází v teplém a suchém regionu s průměrnou roční teplotou 8-9 °C, ve srážkovém stínu Krušných hor. Průměrný roční úhrn srážek se pohybuje do 500 mm.

Historie

Královské město Louny bylo založeno Přemyslovci v polovině 13. století, vysazeno na ostrohu nad řekou a situováno na cestě vedoucí do Německa. Z konce 12. století je ve městě dochována část hradeb s baštami a Žateckou bránou, dále kostel Matky boží a dům Sokolů z Mor. Zároveň s městem byl založen dominikánský klášter, který vzal za své v husitských válkách. V roce 1517 v Lounech propukl požár a město bylo z velké části přestavěno. V 16. století byl v pozdně gotickém slohu postaven chrám sv. Mikuláše podle královského stavitele Benedikta Rejta. V průběhu 19. století došlo k rozsáhlým demolicím historické části, při které zmizela původní radnice, Pražská brána s téměř polovinou městského opevnění a renesanční domy. K rozsáhlé výstavbě rodinných domů došlo již na přelomu 19. a 20. století.

Průmysl

Louny a okolí byly vždy spíše zemědělský region. Jsou známy produkcí vysoce kvalitního chmele. Za hranicí města stojí již zrušený Pivovar Louny. Dále se v Českém středohoří pěstuje ovoce. V minulosti ve městě fungovali železniční opravy nebo Elektro-porcelán. V současné době vyrábí v průmyslové zóně jihovýchodně od města několik japonských, převážně strojírenských firem.

Infrastruktura

Ve městě se nachází osm škol, základní umělecká škola, dvě galérie, dvě muzea, dvě divadla, pět kostelů, synagoga, kino, výstaviště, městská knihovna, okresní úřad, státní okresní archiv, kulturní dům, nemocnice, okresní soud, sportovní hala a zimní stadion.

Osobnosti

Konstantin Biebl (1898-1951) - básník
Vítek Čapek (1954-1988) - výtvarník, působící v Galerii Benedikta Rejta v Lounech
Jaroslav Hilbert (1871-1936) - spisovatel
Kamil Hilbert (1869-1933) - architekt
Jaroslav Vrchlický (1853-1912) - básník
Karel Konrád (1899-1971)

Galerie Benedikta Rejta

 Muzeum Zkamenělý les

 Olasní muzeum

 Městský úřad

 kino Svět

 chrám sv. Mikuláše

 městská knihovna

 dům Zdeňka Sýkory

 vybraný pozemek

 základní škola J. A. Komenského

 kostel Československé církve husitské

 Vrchlického divadlo v Lounech

 Galerie města loun

— doprava na náměstí

• • • cyklostezka, pěší zóna

— městské hradby

ARCHITEKTURA V LOUNECH

Barokní špitál (1698)

Hradby (15. stol.) se Žateckou bránou (1500)

Kostel sv. Michala (1538)

Inundační most (1815)

Jiráskovy mlýny (19. stol.)

Synagoga (1871)

Vrchlického divadlo (1950)

Dům Sokolů z mor (1480)

Kotěrova kolonie (1909)

Výstaviště, pavilón A (1931)

Galerie Benedikta Rejta (1998)

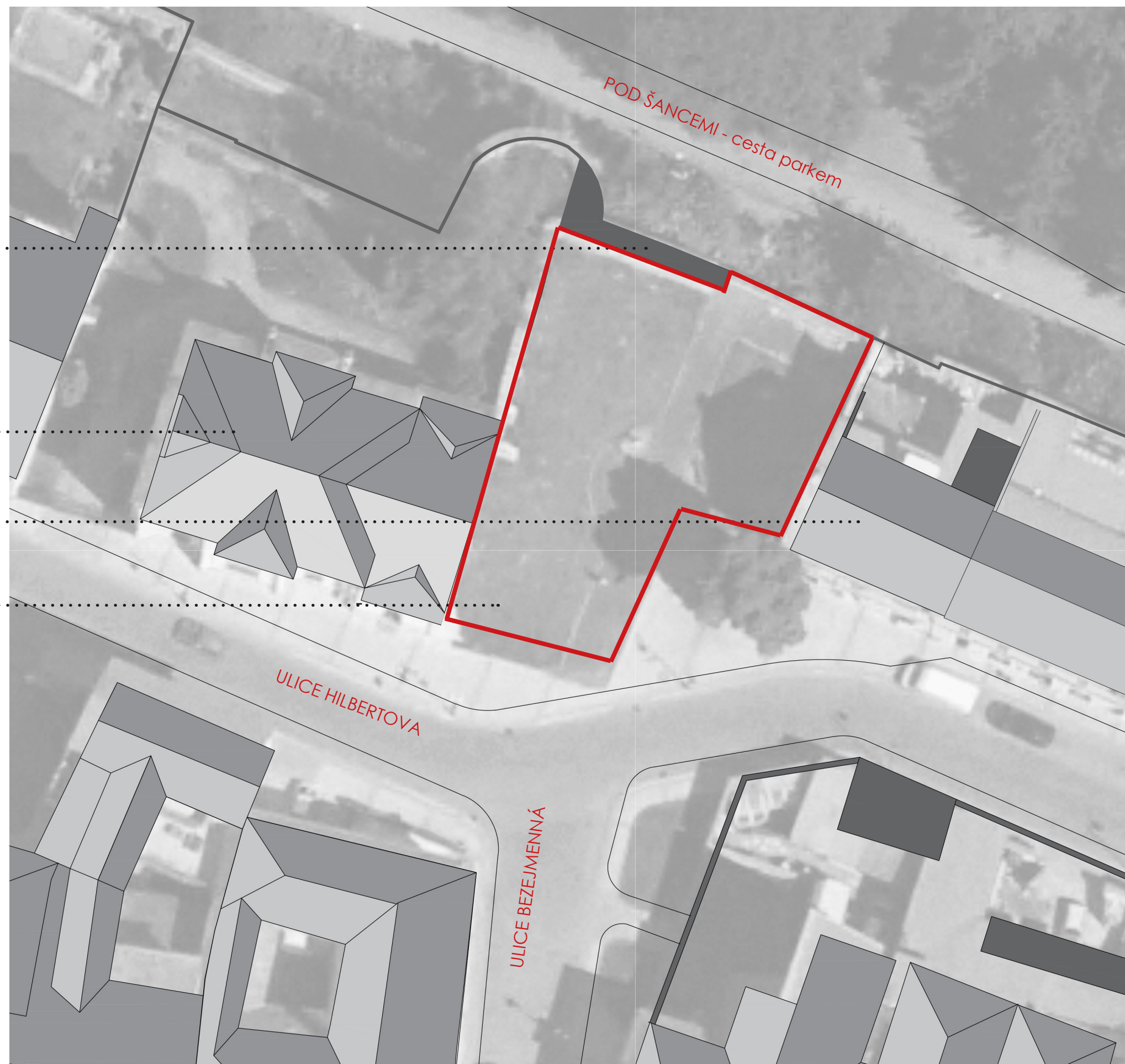
Sýkorův dům a ateliérem

hradby

synagoga

obchod s podlahami

zadaná parcela

PARCELA

HISTORIE PARCELY (čp. 72, dříve čp. 67)

Parcela bývala až do devadesátých let 19. století posledním stavebním pozemkem v severní stavební čáře někdejší Šatlavní (Radnické) ulice.

Parcela domu, široká okolo 15 a hluboká 17 metrů končila asi 6 metrů od nyní již málo zřetelné zdi hlavní středověké hradby. Jak naznačuje povaha klenutého sklepa, stával zde gotický dům s dvorkem, do husitských válek sousedící s areálem dominikánského kláštera.

V 15. století, při opravách, došlo k rozšiřování hradeb a vznikla nová, severněji ležící vnější hradba s válcovitou, dovnitř otevřenou baštou za sousedním domem čp. 71.

V průběhu 18. století k severní zdi přibyla asi 7 metrů hluboká barokní přístavba, opírající svoji vnější zeď o zbytky hlavní hradby.

Východně od domu se prostírala malá pozemková parcela č. 210, do ulice ohrazená zdí s brankou a sloužící jako zelinářská zahrada domu čp. 72. Z této parcely bývalo kdysi možné projít malou fortanou pod hradbu a k řece (tzv. dolejší fortna uváděná počátkem 17. století). Východně od ní, na stavební parcele č. 68 (v místech dnešního domu čp. 466), pak bývala jatka.

V 19. století byl dům čp. 72 poškozen požárem a spáleniště zelo prázdnou až do roku 1871, kdy stavební pozemky č. 66 a 67 zakoupila lounská židovská náboženská obec, aby zde postavila synagogu.

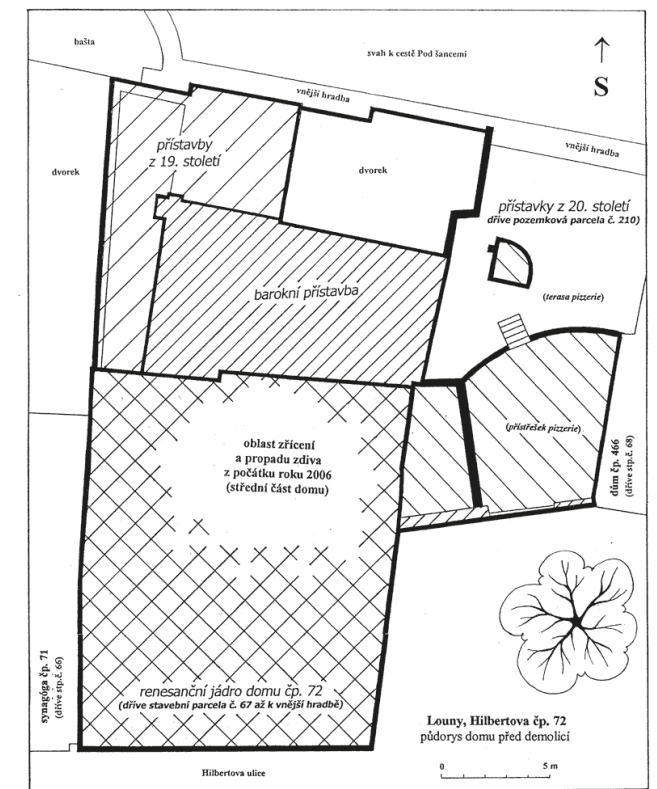
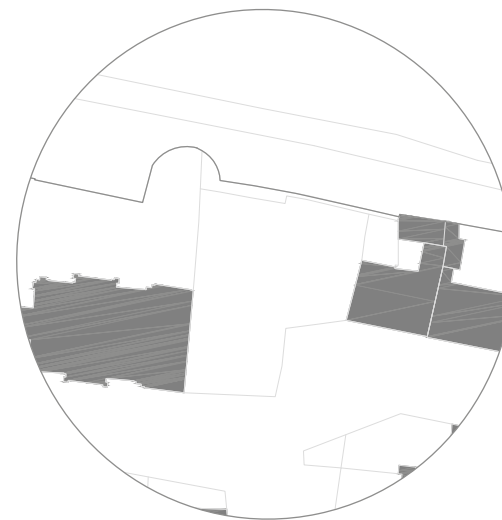
Poslední stavební změnou domu čp. 72 byla úzká přístavba k severozápadnímu rohu domu, zasahující až k vnější hradbě a do půdorysu hradební bašty za dnešní synagogou čp. 70.

Již od vzniku barokní části se na konstrukci domu čp. 72 projevovaly trhliny, svědčící o nestabilitě podloží pod nepříliš šťastně volenými přístavbami v těsném sousedství hradeb. Zvětralé nasáklé slínovce a staré stavební sutě, představující prostředí s kolísáním hladiny podzemních vod, byly neúměrně zatíženy, což se v minulosti projevilo i zhroucením části vnější hradby.

V průběhu osmdesátých a devadesátých let minulého století se statika domu natolik zhoršila, že po stavebně historickém a inženýrsko geologickém průzkumu byla navržena sanační opatření.

Na přelomu století byly sice práce na zajištění stavby zahájeny, avšak pro nedostatek finančních prostředků zůstaly nedokončené. V roce 2005 nemovitost změnila majitele a několik následujících měsíců zůstala neobydlená. Koncem zimy 2005/2006 pak došlo ke zřícení zdiva, kleneb, komínového tělesa a trámové konstrukce stropů ve střední části domu, a to až do sklepů. Následně došlo k demolici domu. Sklepy byly zasypány.

V současné době parcela patří pod správou města.

SOUČASNÝ STAV PARCELY

ZDENĚK SÝKORA (*1920 – †2011 v Lounech)

žil celý život v Lounech. Absolvoval zde reálné gymnázium. Již v době studií začal fotografovat a malovat obrazy. V roce 1945 začal studovat výtvarnou výchovu a deskriptivní geometrii na Vysoké škole architektury a pozemního stavitelství ČVUT, záhy byl obor přesunut na Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy, kde Sýkora od roku 1947 působil jako asistent a v letech 1966-1980 jako docent, od šedesátých let vyučoval výtvarnou výchovu také na filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

Od ztvárnění krajiny postupně dospěl k abstrakci, kolem roku 1962 namaloval první strukturální obrazy, které jsou tvořeny elementy vloženými do rastru. V roce 1964 vznikly ve spolupráci s matematikem Jaroslavem Blažkem první programované struktury s využitím počítače. Od roku 1973 vyvíjel nový systém založený na náhodnosti, který byl základem liniových obrazů, na jejichž tvorbě se

od roku 1985 podílela také jeho manželka Lenka. V roce 1963 se stal členem skupiny Křížovatka. Od 2. poloviny 60. let se začal objevovat na velkých mezinárodních výstavách konstruktivního umění. Jako jeden z mála Čechů se zúčastnil prestižní přehlídky documenta v Kasselu (documenta 4, 1968). Jeho díla jsou zastoupena v řadě světových i českých sbírek, roku 2007 se obraz Linie č. 24 stal součástí stálé expozice Centre Pompidou v Paříži. (Podrobný životopis níže)

Lounská krajinářská škola
Společná prezentace tvorby, jejímž podnětem je příroda Lounska, vzniklá v 50. letech.

Zdeněk Sýkora (1920-2011)
Kamil Linhart (1920-2006)
Vladislav Mirvald (1921-2003)
Václav Jíra (1939)
Jan Mária Valt (1952)

NÁVRH

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

BILANCE PLOCH

Celková plocha pozemku: 560 m²
Celková zastavěná plocha: 370m²
Celková užitná plocha: 812 m²

Výstavní prostory: 259 m²

Budova muzea je zřetelná již z dálky díky ostrému štítu. Na první pohled kamenná tyčící se socha. O pár kroků blíž se jakoby s otevřenou náručí uprostřed budovy objevují velké prosklené dveře s nápisem nad nimi: MUZEUM ZDEŇKA SÝKORY. Přítomnost lidí před budovou a v průhledu uvnitř láká být součástí děje. Návštěvník muzea vstupuje dveřmi do prostoru foyer, která je součástí kavárny, Před očima se mu otevírá vysoký strop a velké okno do terasy lemující kamennou hradbu a zelený pás krajiny. Nemohl si nevšimnout, že při vstupu dovnitř procházel pod lávkou, po které lidé přecházejí a tu a tam se zastaví s pohledem do onoho okna.

HMOTOVÝ KONCEPT / URBANISMUS

Objekt je navržen do proluky malebného historického centra města Louny, do ostrohu lemující břeh Ohře. Pozemek na okraji hradební zdi umožňuje kontakt s okolní krajinou, pohled na řeku a České středohoří. Místo připomíná dům, ve kterém manželé Sýkorovi společně žili a kde se nachází i původní ateliér. Hmotu je inspirována malým měřítkem Lounské zástavby v nejbližším okolí řešeného území, hradební hranicí mezi městem a přírodou, dispozičním záměrem.

Parcela je přístupná ze tří stran. Podél pozemku vede jednosměrná silnice směrem k náměstí. Cílem k pozemku vede ulice pro pěší propojující páteřní ulici centra.

Hmotu ve tvaru U se půdorysně otevírá směrem k městu a vytváří tak veřejný předprostor Muzea. Naopak hmotově se objekt díky velké části slepé fasády před městem uzavírá a chová se jako skořápka Sýkorových děl. Hmotu z jedné strany

klesá a zdruhé vstoupá vzhůru do popředí. Tento pohyb doprovází dynamický tvar lomené střechy. Tyčící se štít symbolizuje jakousi věž, ve které se nachází dílo Zdeňka Sýkory.

UŽIVATELÉ

Muzeum je navrženo pro dvě cílové skupiny. Mezi první patří lidé, kteří do Loun přijedou cíleně za expozicí Zdeňka Sýkory. Mohou si prohlédnout doprovodnou výstavu, nahlédnout do depozitáře, navštívit knihovnu s archivem a nakonec se občerstvit v kavárně. Druhou skupinou jsou obyvatelé z blízkého okolí, kteří, na mimo trvalou expozici, chodí na obměňující se dočasné výstavy a jejich vernisáže. Prostor audiovizuální místnosti a dílny nabízí doprovodné programy Muzea. Nebo si mohou jen tak zajít do knihovny nebo posedět do kavárny.

PROVOZ

Hlavní vstup z ulice ustupuje od uliční čáry a tvořená hmota ve tvaru U zanechává před vstupem předprostor. Prostor vstupního foyer s kavárnou a recepcí - prostřední část objektu - vytváří hlavní provozní uzel Muzea. Jednotlivé funkce - expozice, kavárna, knihovna, dílna a přednáškový sál mohou fungovat nezávisle na fungování zbytku domu.

Komunikace

V domě se nachází dvojí schodiště, jedno jako hlavní komunikace propojující všechna čtyři podlaží a druhé vrámcí expozice. Bezbariérový pohyb a manipulaci s expozicemi umožňuje osbo-
bonákladový výtah.

Expozice

Muzeum nabízí výstavní prostory dvojího druhu, pro trvalou expozici Zdeňka Sýkory a expozici dočasnou. Navržené prostory poskytují variabilitu programu výstav.

- návrhová varianta

Vstup do dočasně výstavy je v přízemí. Zahrnuje jednu menší místnost se sníženým stropem a umělým osvětlením a druhou větší místnost se zvýšeným proskleným stropem. Denní světlo této místnosti prostupuje z patra nad ním a je doplněno umělým rozptýleným osvětlením. Trvalá výstava zaujímá tři nadzemní podlaží. Vstupuje se do ní výtahem v přízemí, který návštěvníka vyveze do první části expozice. Po otevření výtahu návštěvník pozná, že se nachází v nejvyšším patře Muzea a před očima se mu otevírá propojený prostor celé výstavy s velkolepým výhledem zkrz velké okno. Pohled na pás kopců vytahující se nad řekou připomíná plátno malby umělce - výhled z města do krajiny.

Celkový prostor je koncipován jako kaskáda, po které se sestupuje schody s výhledem do krajiny. Cesta prostorem je zároveň cestou tvorby Zdeňka Sýkory. od fotografií z let čtyřicátých, přes surrealistické, kubistické či fauvistické obrazy až po pro něho typické struktury z let šedesátých a linie z doby následující. Výstava končí v úrovni přízemí. Denní osvětlení výstavy je doplněno roptýleným osvětlením zabudovaném v podhledu.

Depozitář

Do depozitáře se vstupuje v přízemí v blízkosti výtahu. Pro uložení rámovaných obrazů je navržen systém zásuvných modulů s pojízdnými rámy z ocelové sítě pro ukládání ve svislé poloze. Volně ložené grafické práce a díla vytvořená na papírovém podkladě, jako jsou, kresby, grafiky, tisky apod. jsou uložena ve vodorovné poloze do zásuvkových skříní.

Knihovna / archiv / studovna

Prostor určený pro čtení a bádání se nachází v prvním patře. Přístup do knihovny je také možný přímo z trvalé výstavy. Cesta od schodiště a výtahu vede lávkou nad foyer a kavárnou, odkud se opět otevírá výhled na krajinu. Knihovna s médii

má vyvýšený strop a dlouhé okno umožňuje přirozené osvětlení a kontakt s přírodou.

Dílna

Dílna se nachází ve třetím patře nad foyer. Slouží k doprovodnému programu Muzea nebo jako místo k restaurování. Místnost osvětluje široké střešní okno.

Audiovizuální místnost

Přednáškový sál je v přízemí vedle hlavního vstupu a je osvětlen okny ze vstupního atria.

Kavárna

Kavárna je součástí foyer a recepce. Zázemí kavárny doplňuje sklad v suterénu, pro uchování např. venkovního nábytku. V letním období je možné posedět na terase, která vyplňuje prostor mezi objektem a hradební zdí. V zimním období se otevřená sezení uvnitř dá chránit před chladem zvenku pomocí závěsu připevněným na lávce.

TECHNICKÉ ZÁZEMÍ

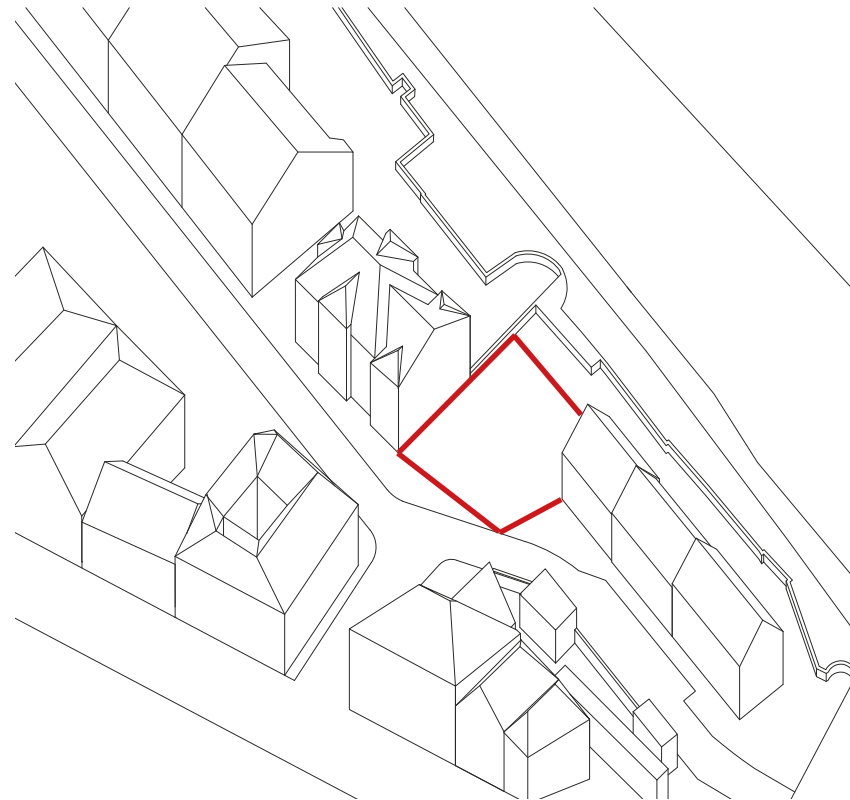
Stavba je částečně podsklepena. V suterénu objektu návštěvník najde záchody a šatnu pro odložení věcí. Zbytek suterénu slouží technickému zázemí Muzea - od technické místnosti kotleny, strojovny vzduchotechniky, přes prostor pro manipulaci/balení a uschování děl, sklad kavárny, až po úklidovou místnost. Vedle hlavního vstupu je vstup do personální části, která zahrnuje kancelář pro ředitele Muzea, šatnu a záchod pro zaměstnance. Prostory pod schodišti ve výstavní části slouží jako sklad výstavní techniky.

ZÁSOBOVÁNÍ

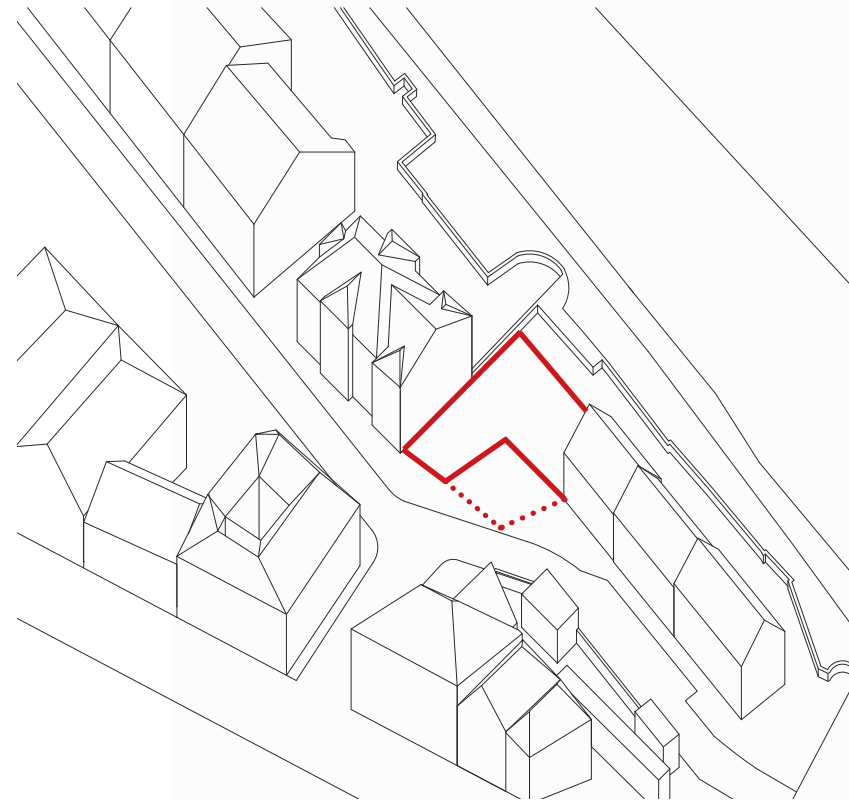
Celý objekt lze zásobovat ze silnice. Dveře pro zásobování jsou umístěny v předprostoru muzea a umožňují přímý kontakt s výtahem.

KONCEPT NÁVRHU

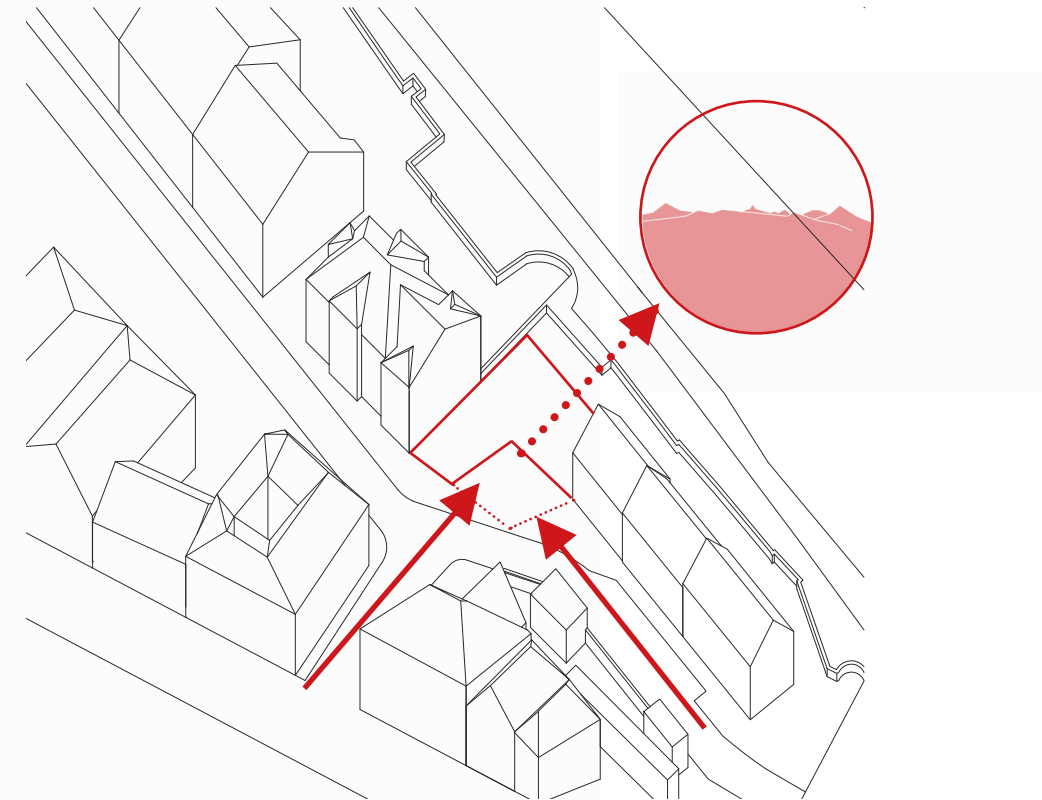
PRÁCE S MÍSTEM

návaznost na zástavbu sousedních domů

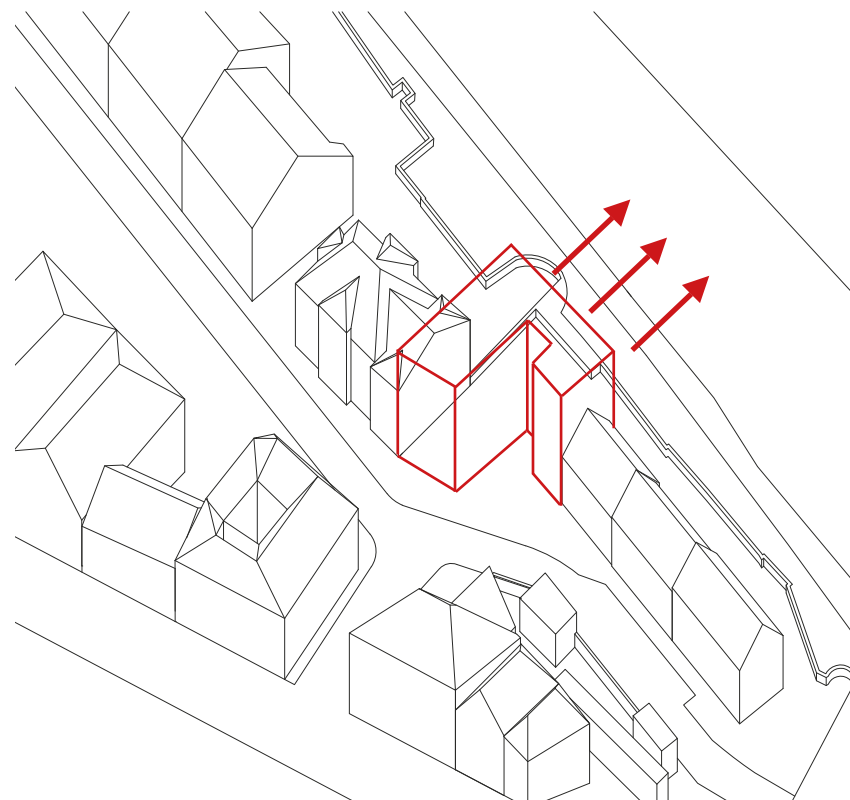

práce s křižovatkou ulic a veřejným prostorem

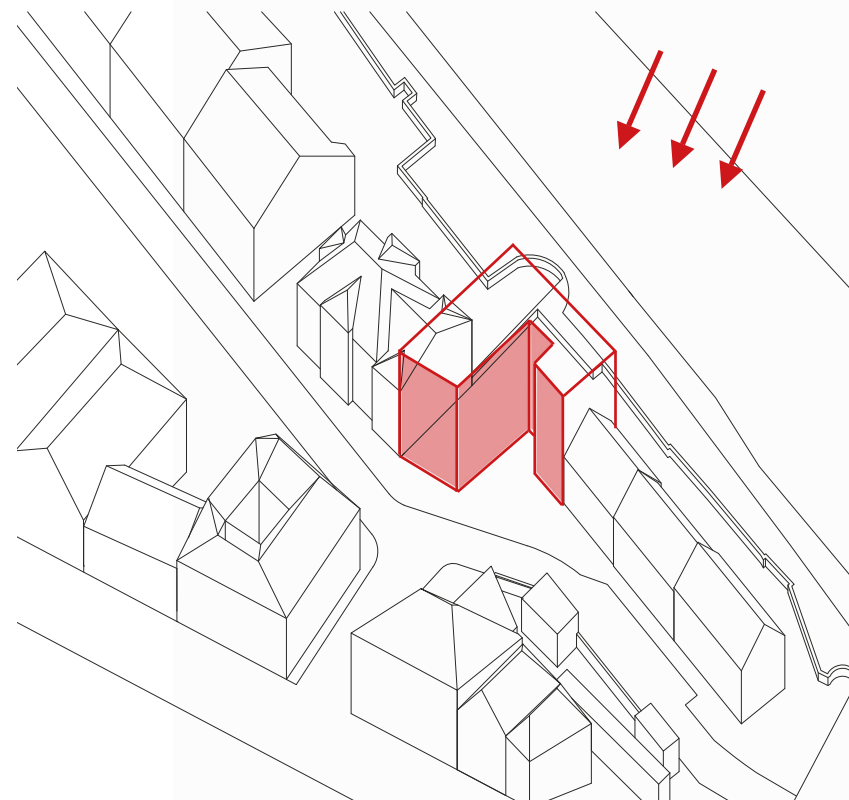

pohledové osy, kontakt s Českým středohořím

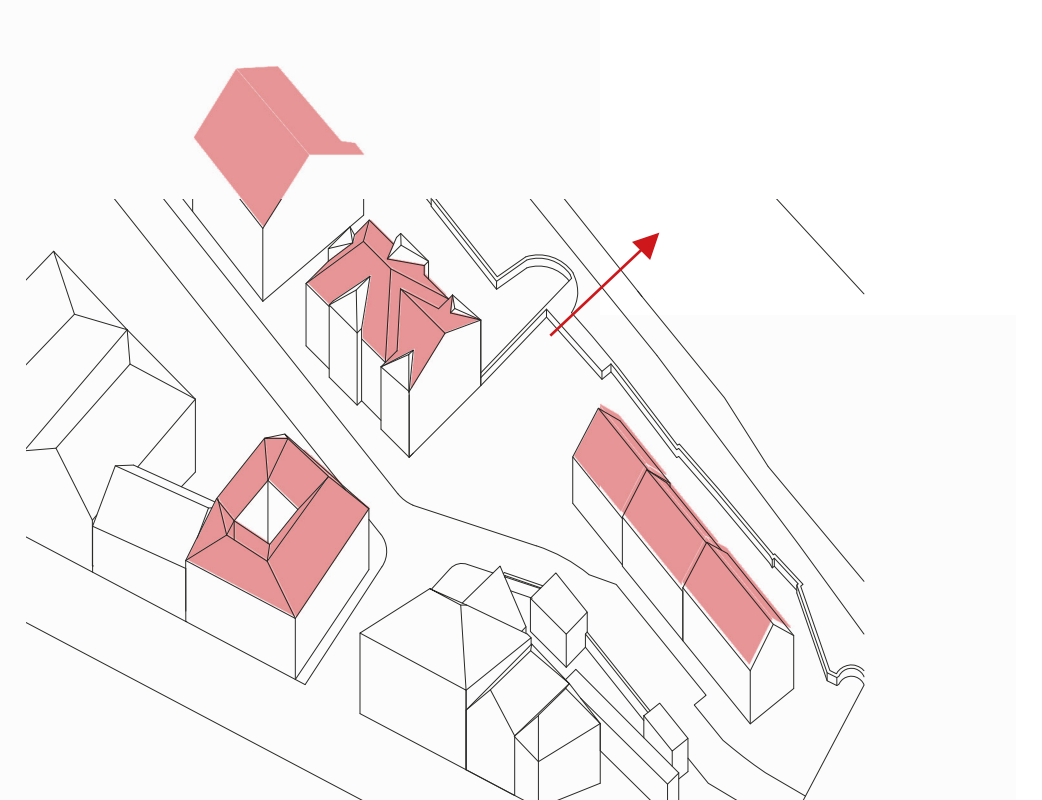
ŘEŠENÍ BUDOVY

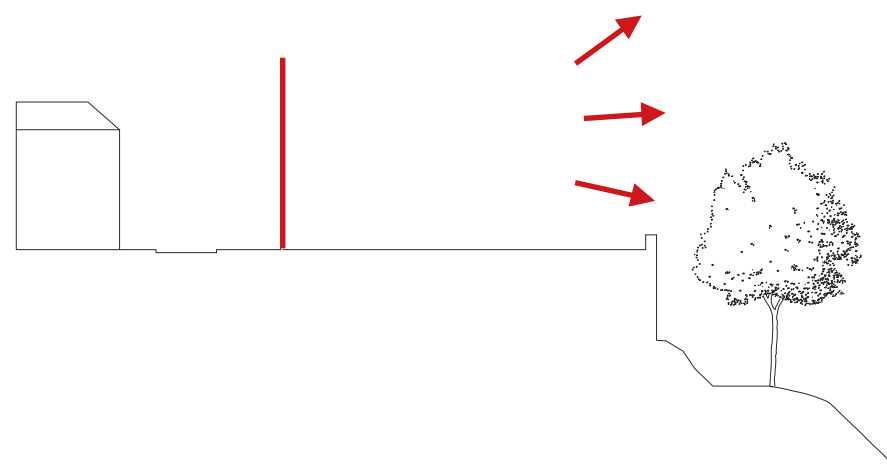
možnost výhledu na České středohoří

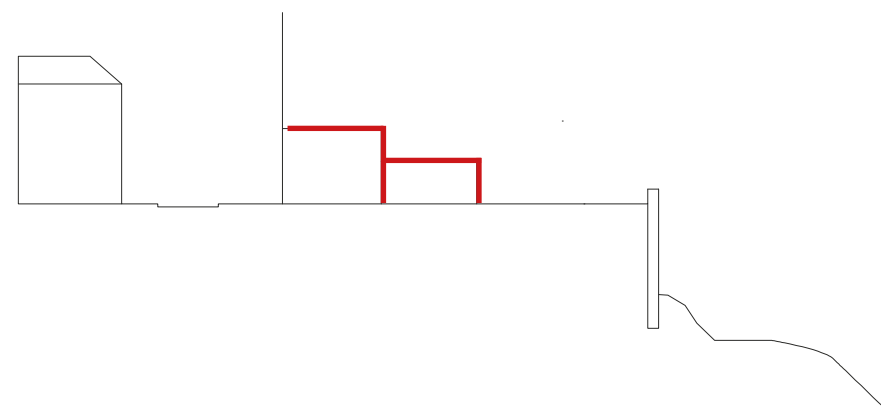
nároky muzea - chránit před přímým zářením, využít denního rozptýleného severního světla
- slepé fasády stěn symbolizují uzavřenou schránku, která bezpečně chrání Sýkorovy díla

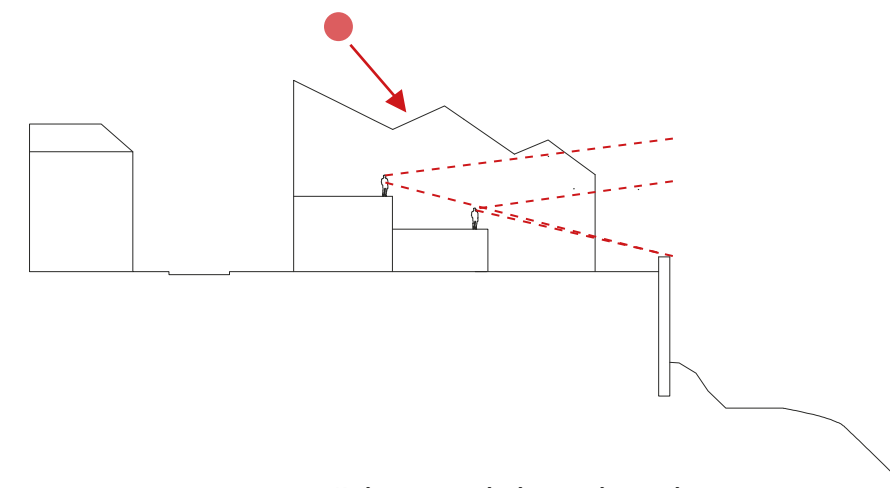
inspirace okolím - sedlové střechy

uzavření před městem, otevření ke krajině

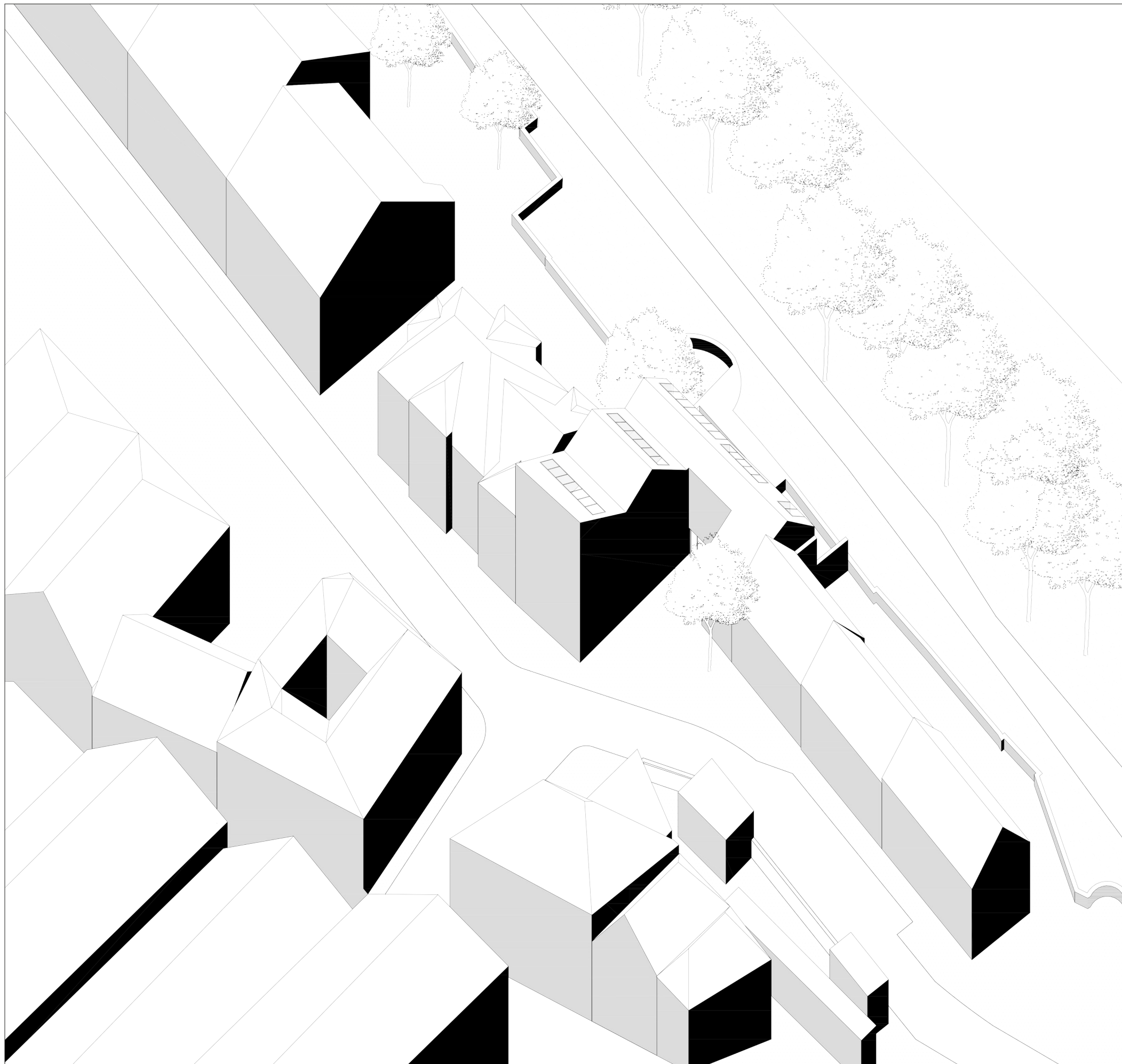

využití kaskád

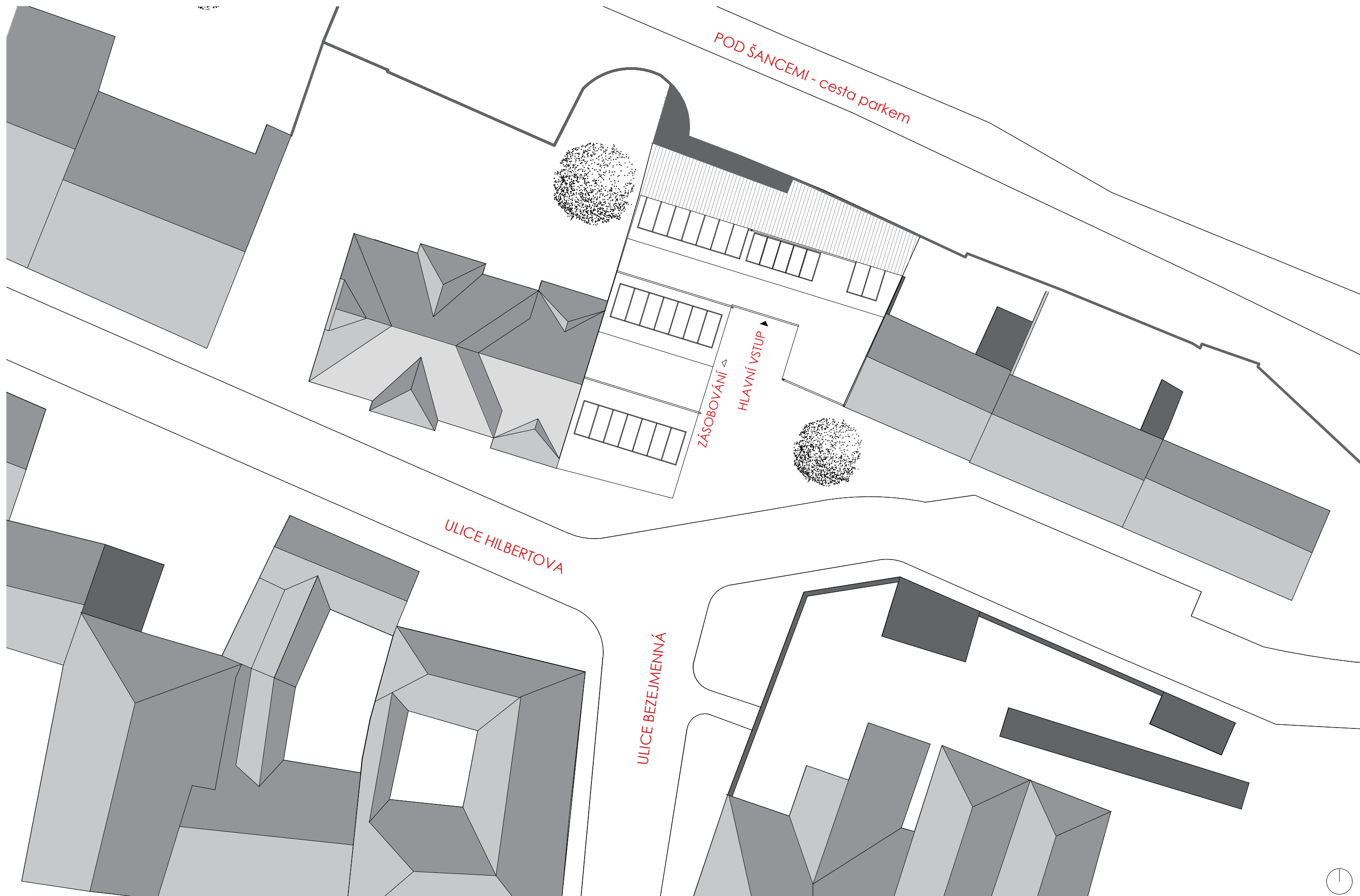

forma reaguje na vnitřní fungování kaskádového principu
možnost výhledu do krajiny
osvětlení a oslnění
respektuje malé měřítko okolní zástavby a její výraz

VSTUP		X VÝSTAVNÍ PROGRAM	X dočasná výstava X trvalá výstava
	X PRO VEŘEJNOST	X ADMINISTRATIVNÍ PROGRAM	X kancelář
	X K MANIPULACI	X TECHNICKÝ PROGRAM	X šatna X WC X depozitář X sklady X technická místnost
		X DOPLŇKOVÝ PROGRAM	X kavárna X přednáškový sál X badatelna X ateliér

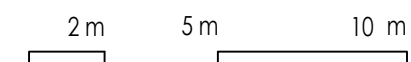
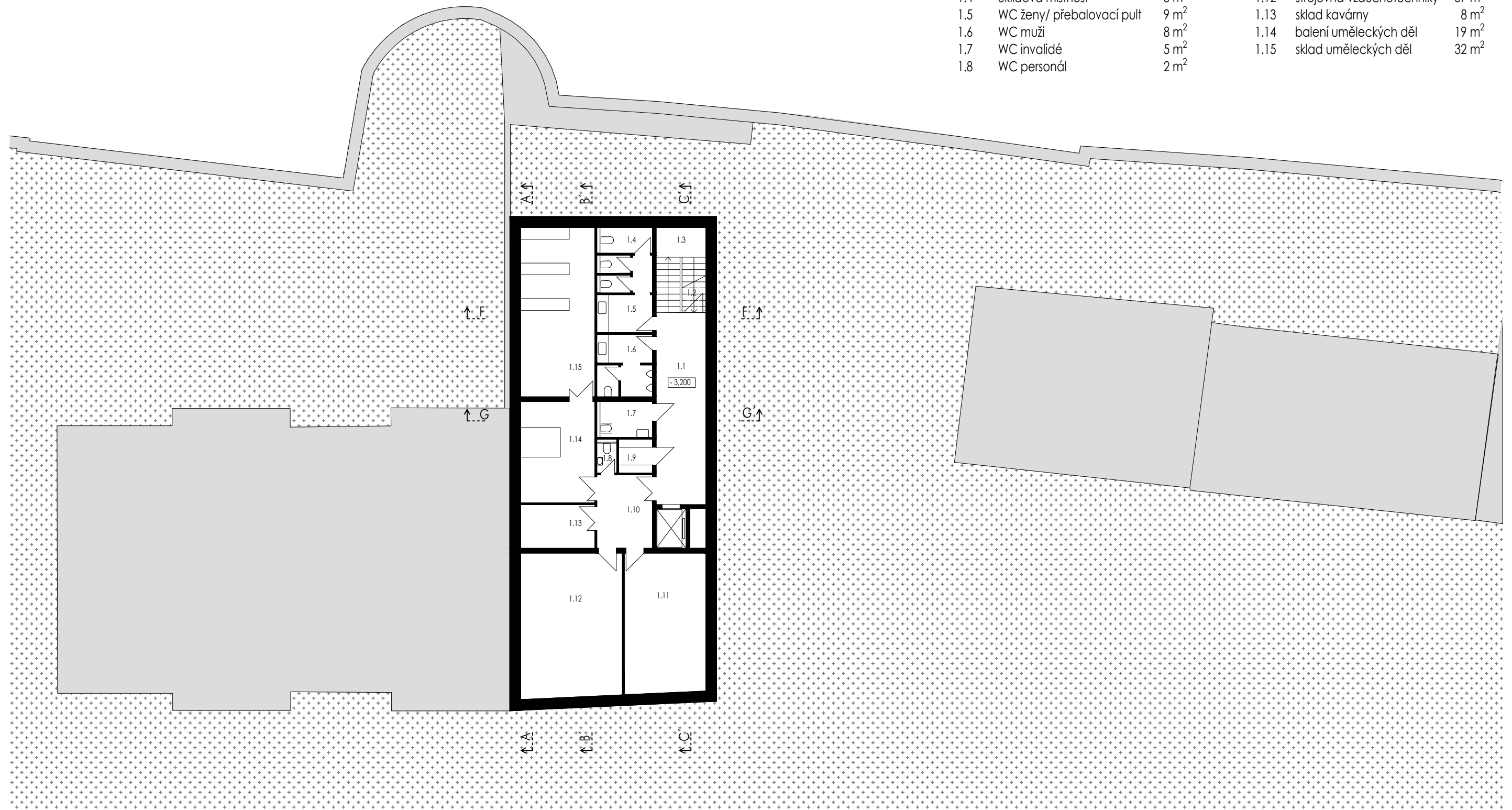

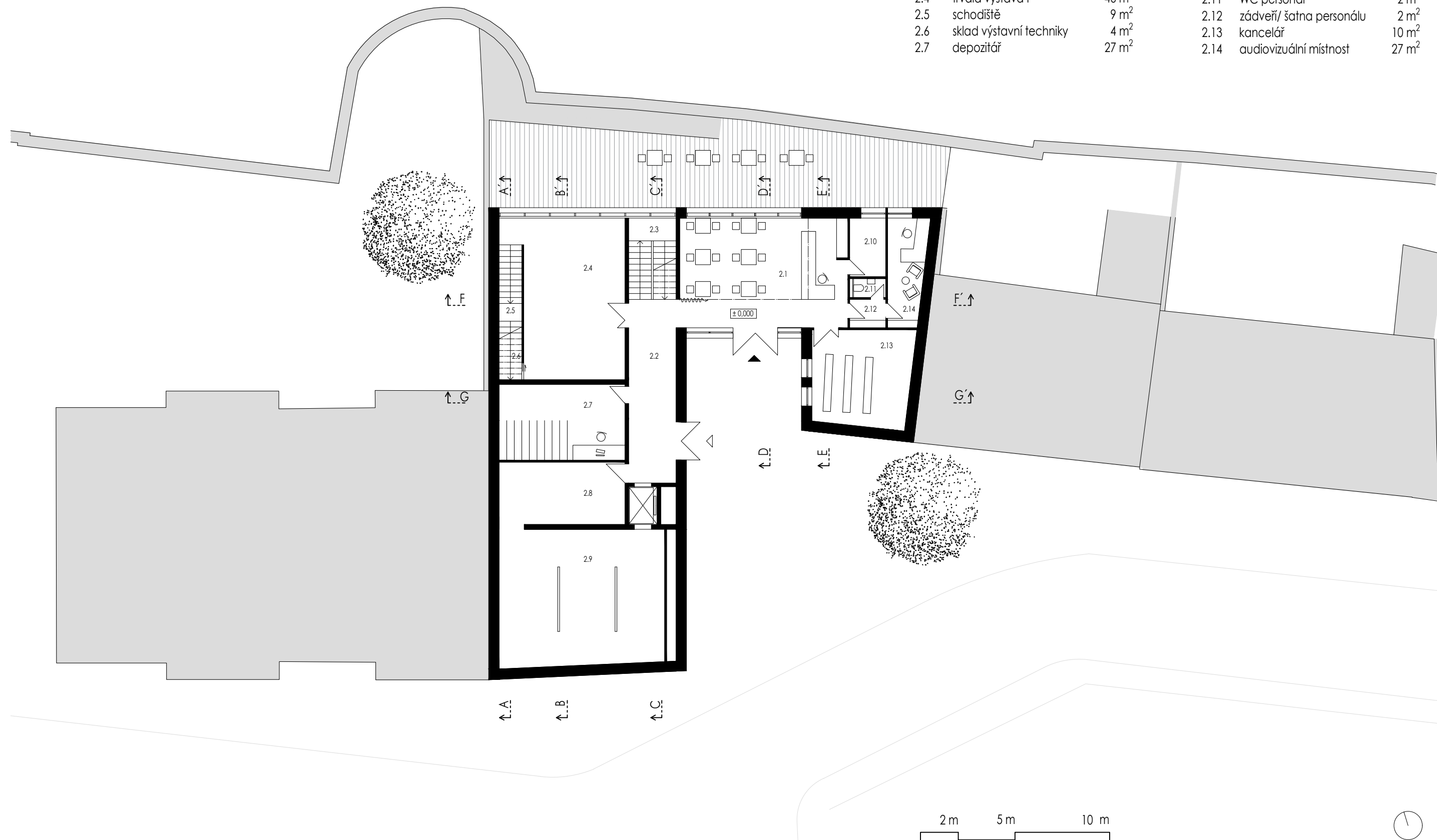

PŮDORYSY A ŘEZY

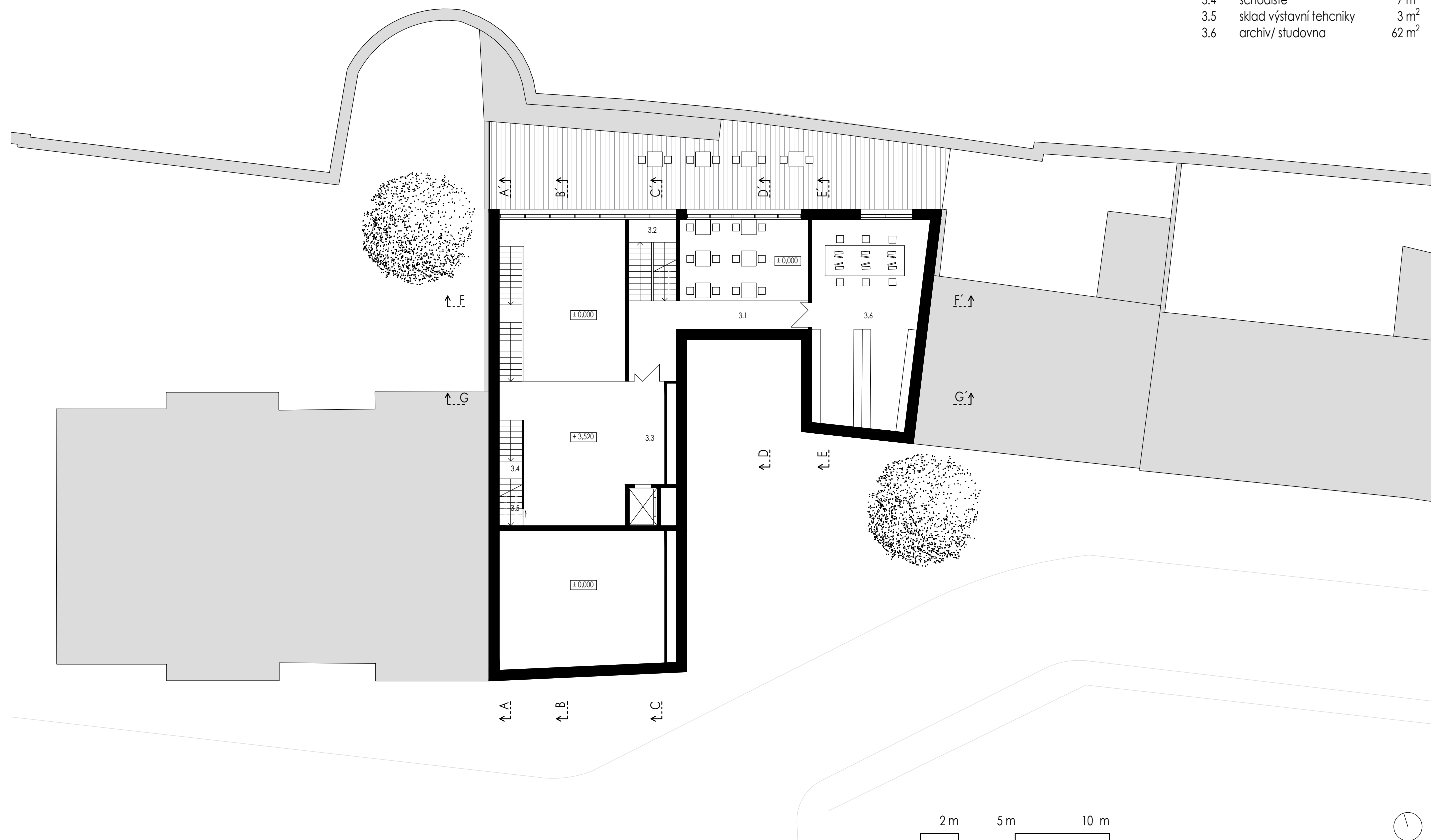
1.1	hala	24 m ²	1.9	šatní skříňky	2 m ²
1.2	úklidový stroj	3 m ²	1.10	zádveř	10 m ²
1.3	schodiště	11 m ²	1.11	kotelna	29 m ²
1.4	úklidová místnost	3 m ²	1.12	strojovna vzduchotechniky	37 m ²
1.5	WC ženy/ přebalovací pult	9 m ²	1.13	sklad kavárny	8 m ²
1.6	WC muži	8 m ²	1.14	balení uměleckých děl	19 m ²
1.7	WC invalidé	5 m ²	1.15	sklad uměleckých děl	32 m ²
1.8	WC personál	2 m ²			

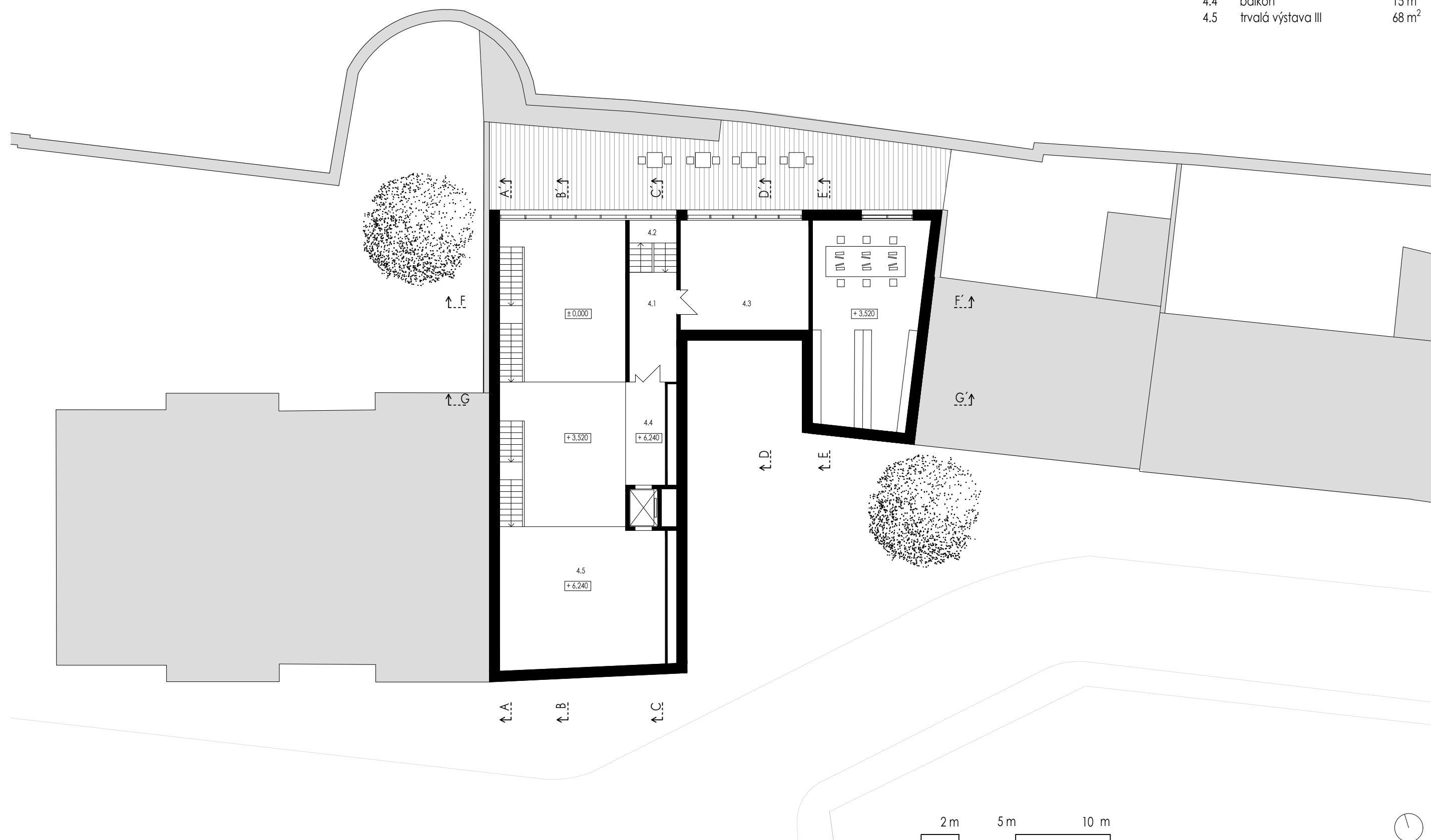
2.1	foyer/ recepcce/ kavárna	47 m ²	2.8	dočasná výstava I	22 m ²
2.2	hala	24 m ²	2.9	dočasná výstava II	67 m ²
2.3	schodiště	11 m ²	2.10	zázemí kavárny	6 m ²
2.4	trvalá výstava I	46 m ²	2.11	WC personál	2 m ²
2.5	schodiště	9 m ²	2.12	zádveří/ šatna personálu	2 m ²
2.6	sklad výstavní techniky	4 m ²	2.13	kancelář	10 m ²
2.7	depozitář	27 m ²	2.14	audiovizuální místnost	27 m ²

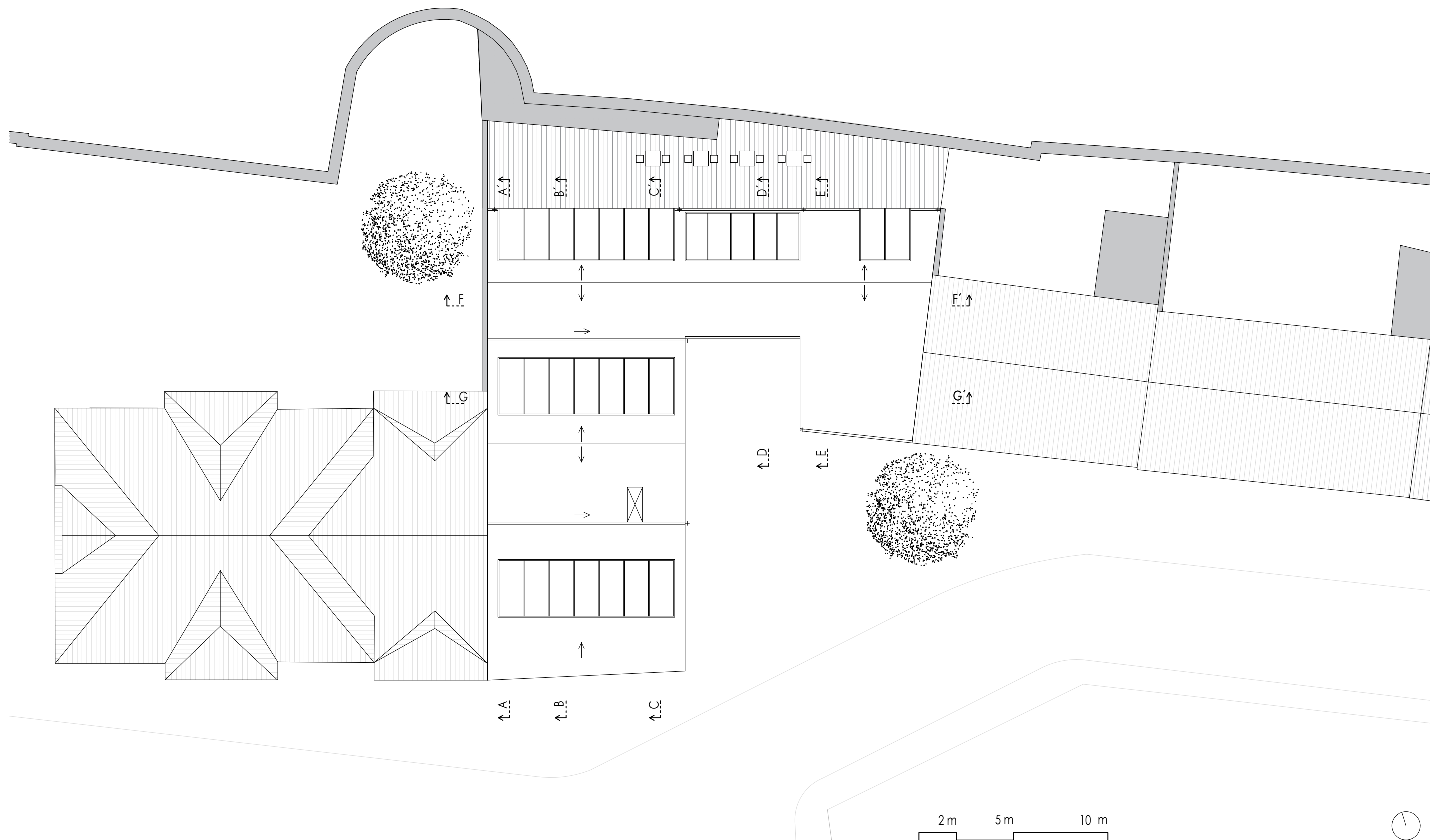

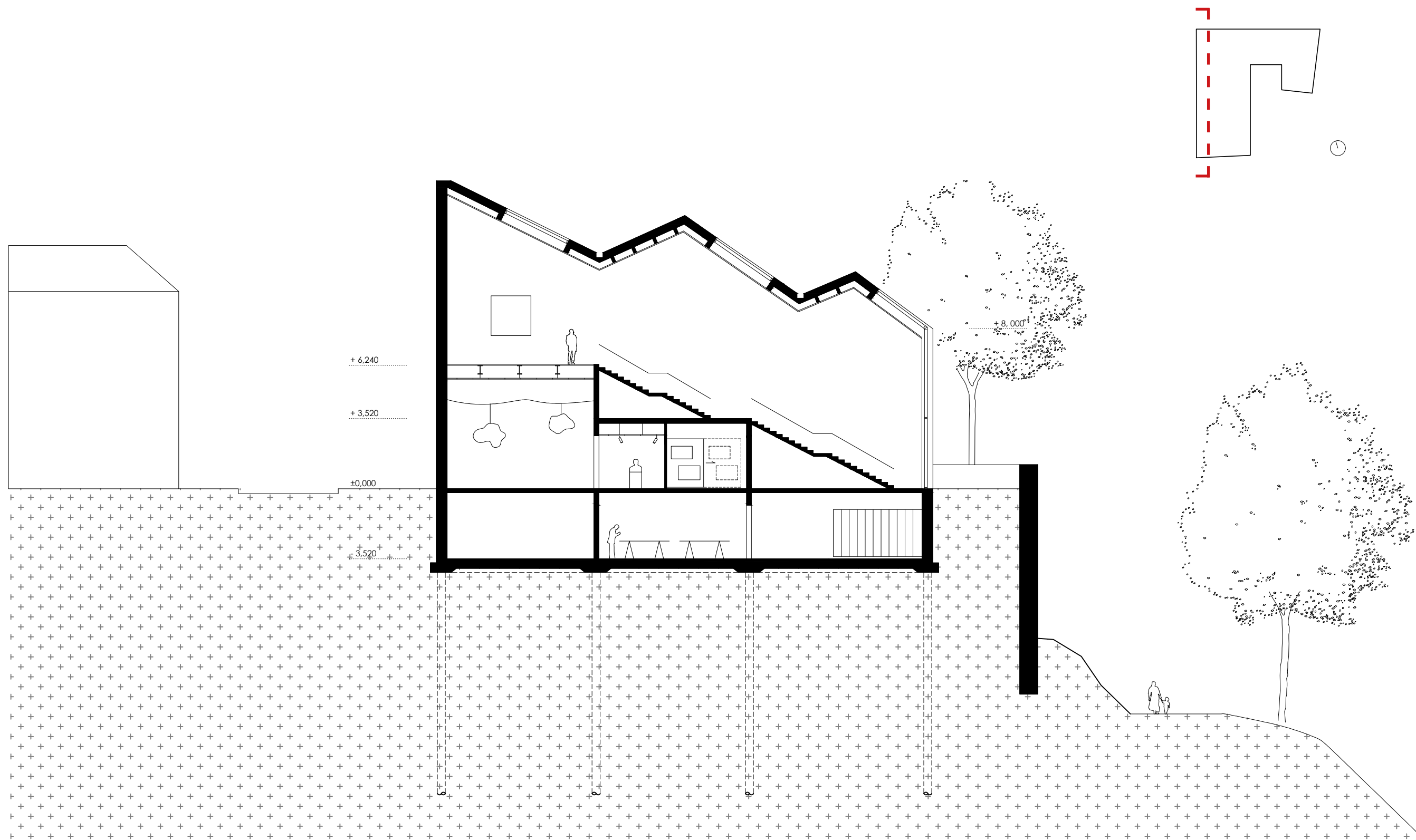
3.1	hala	21 m ²
3.2	schodiště	11 m ²
3.3	trvalá výstava II	56 m ²
3.4	schodiště	7 m ²
3.5	sklad výstavní techniky	3 m ²
3.6	archiv/ studovna	62 m ²

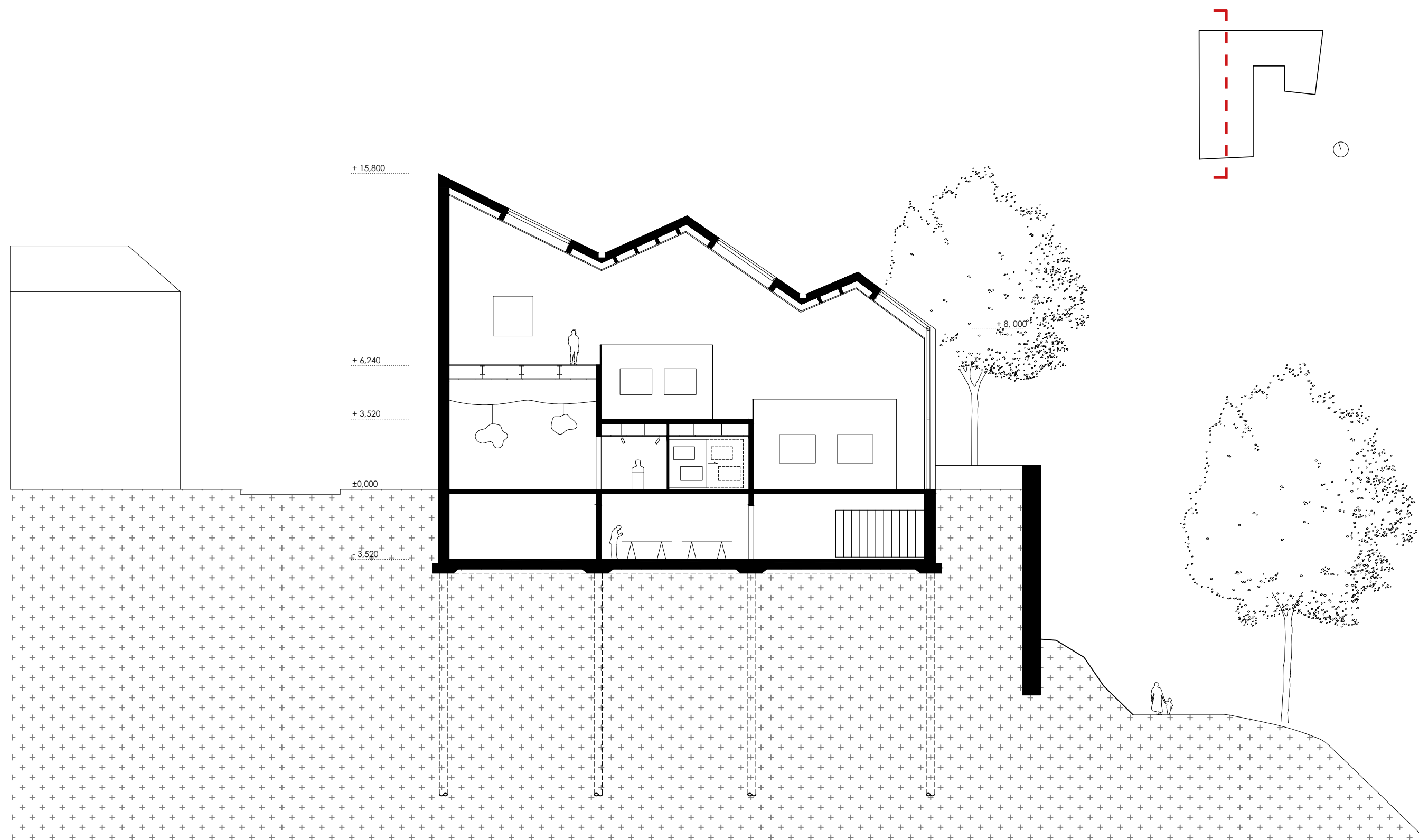

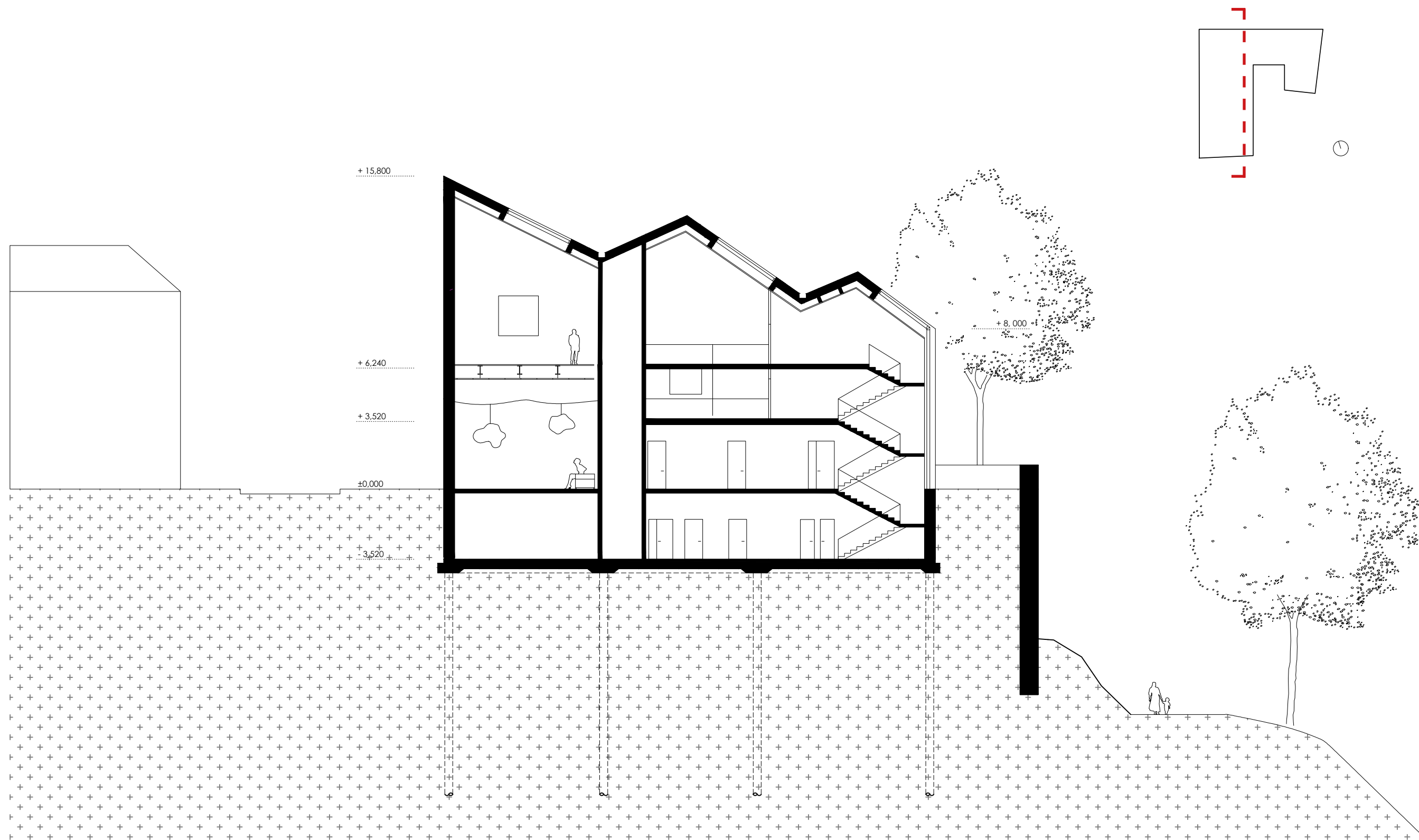
4.1	hala	14 m ²
4.2	schodiště	9 m ²
4.3	ateliér	40 m ²
4.4	balkón	15 m ²
4.5	trvalá výstava III	68 m ²

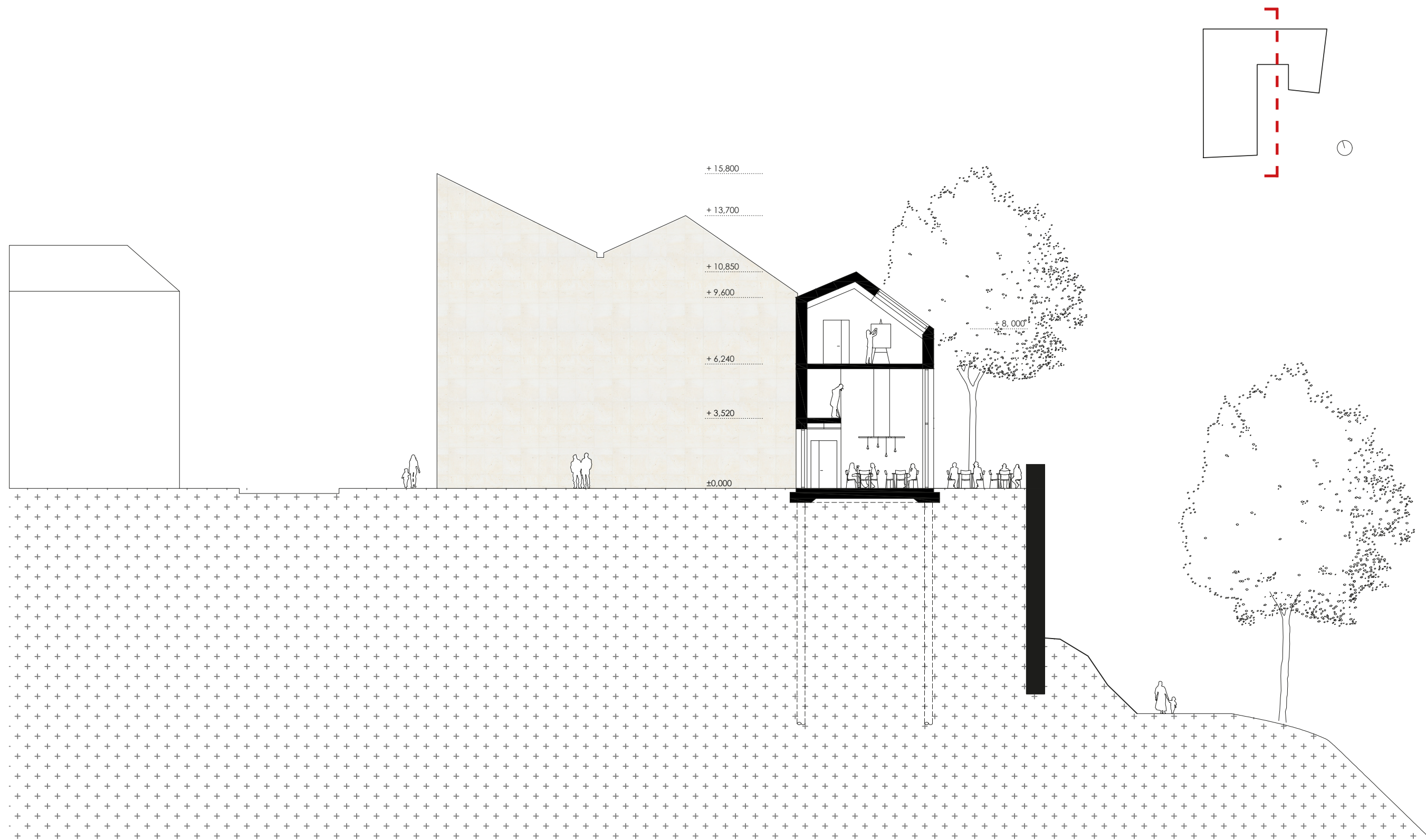

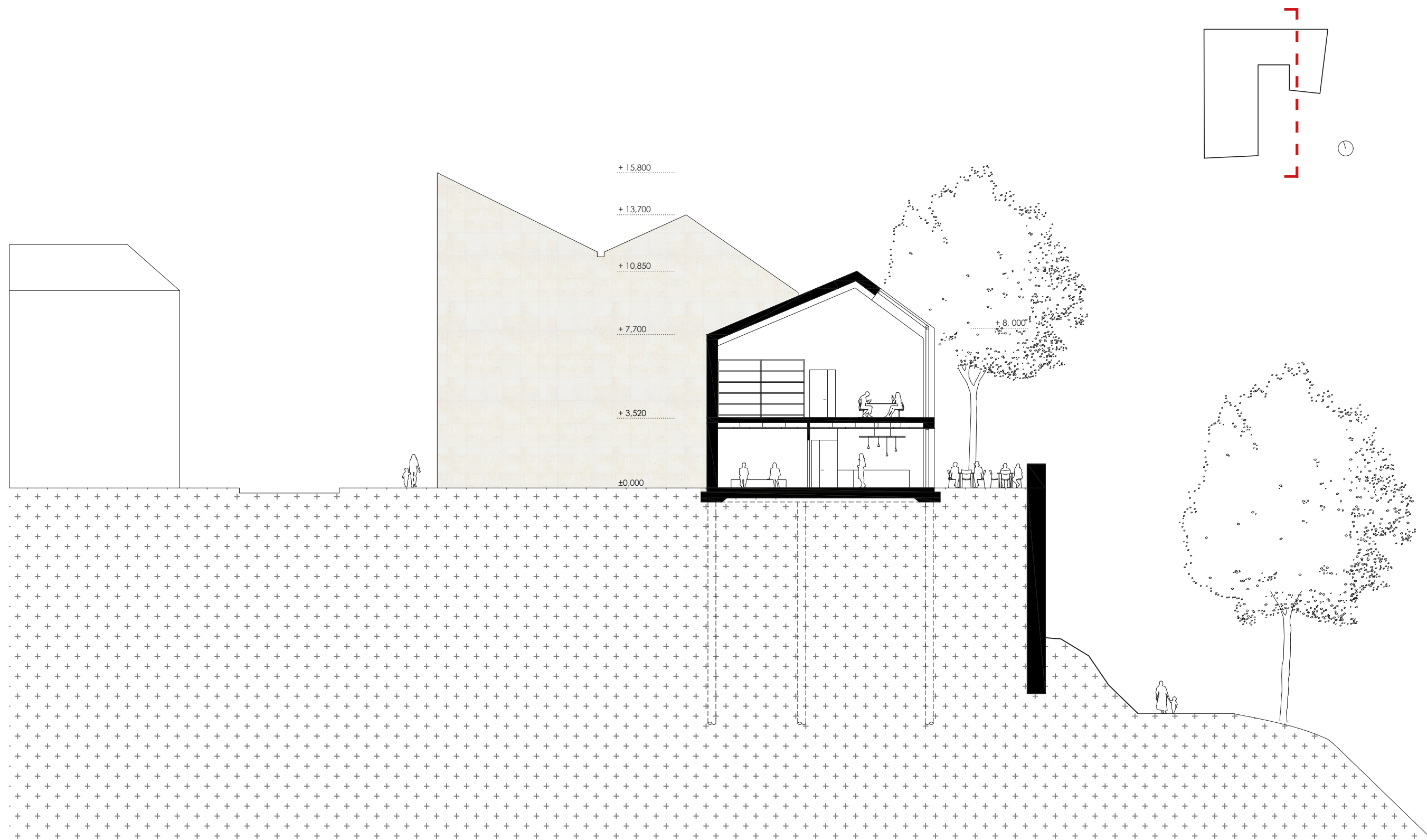

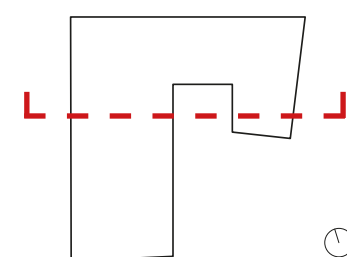
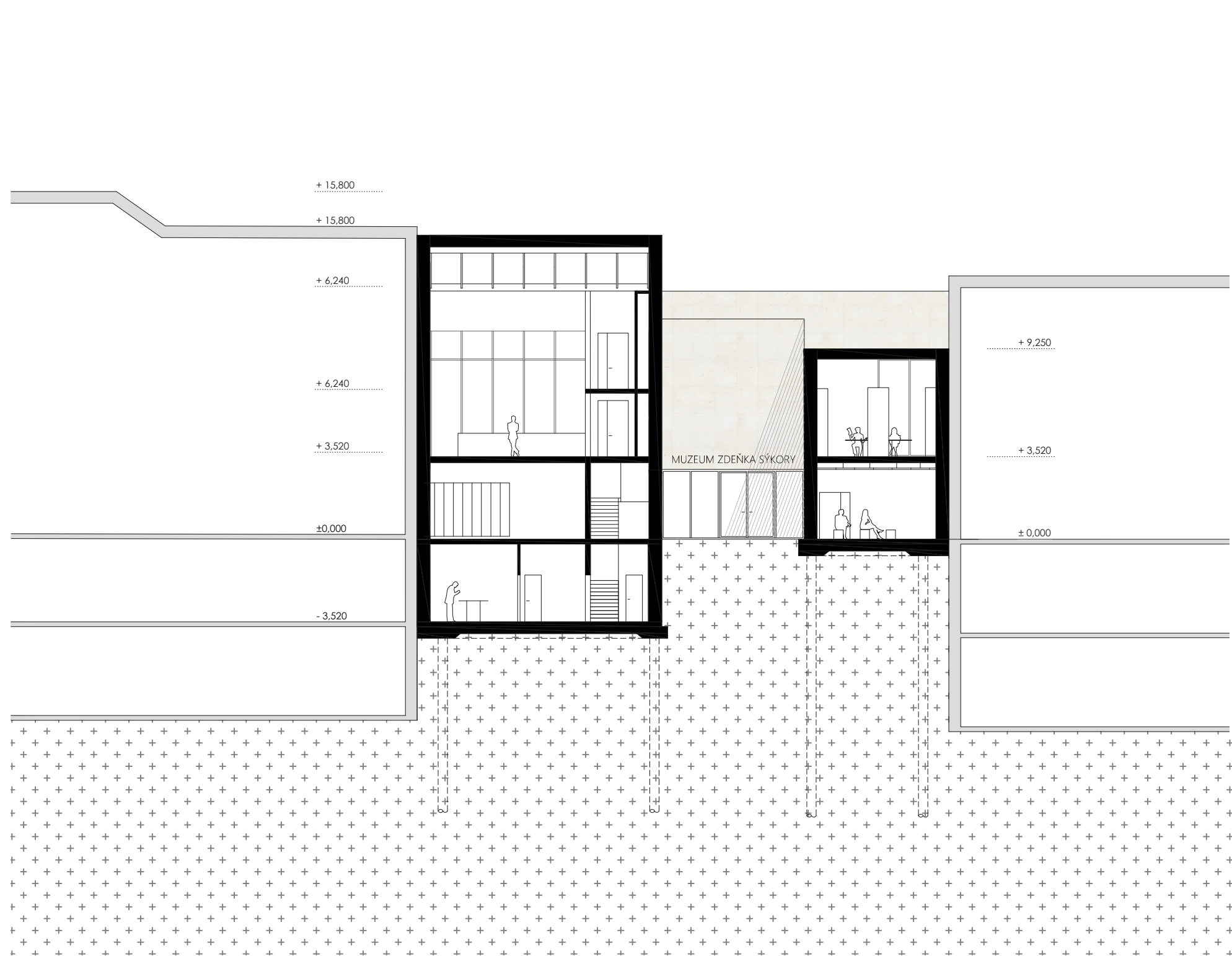

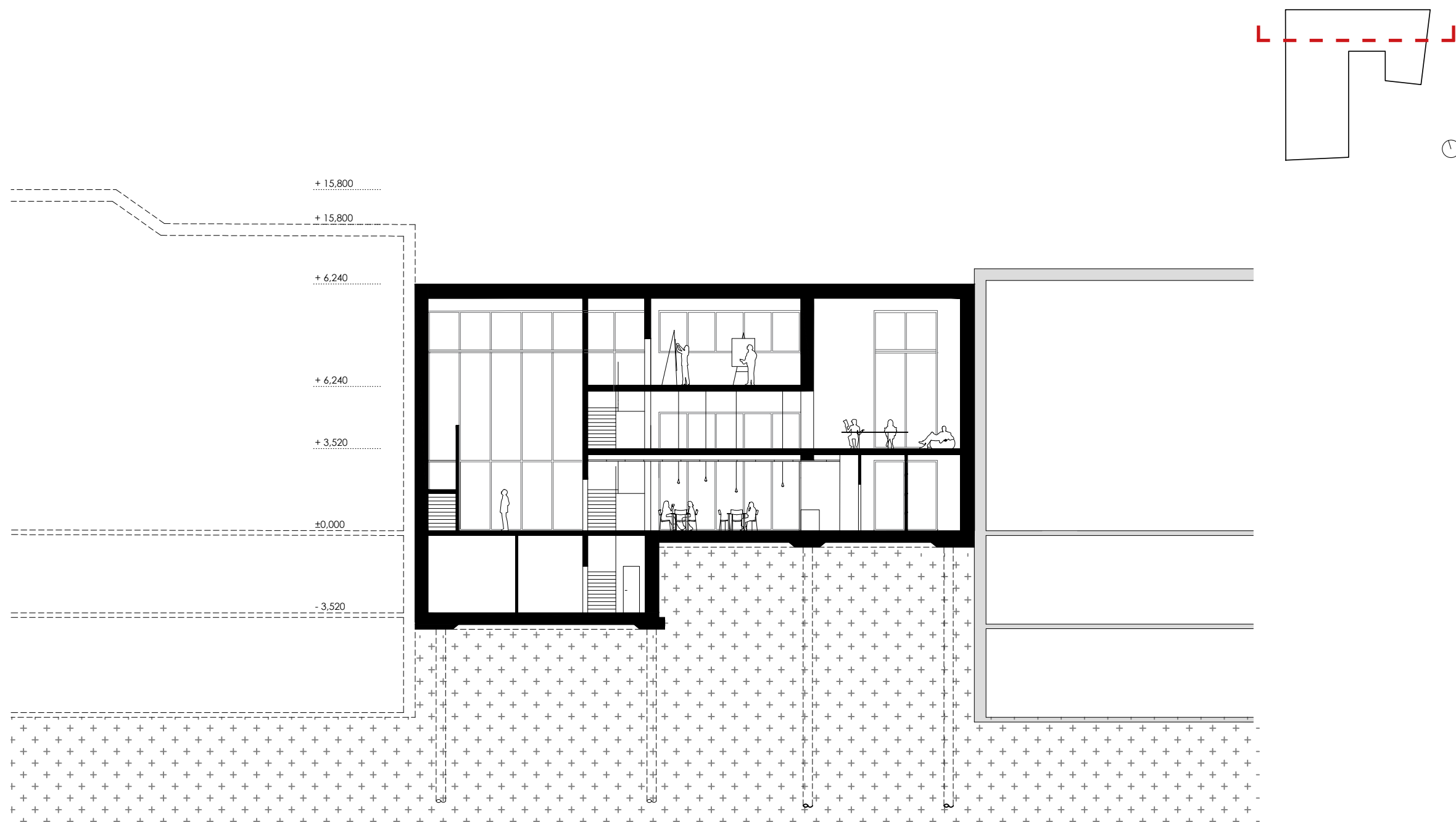

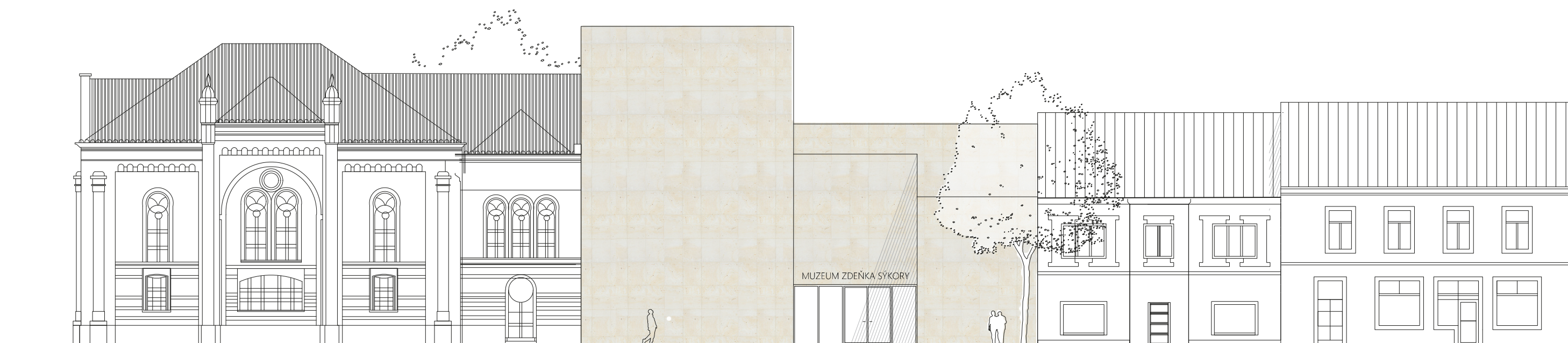
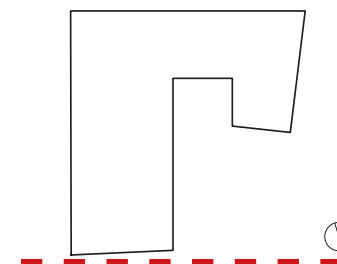

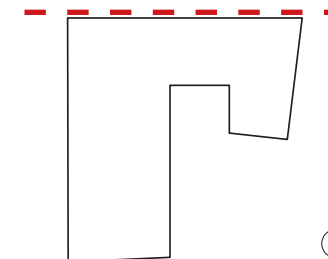

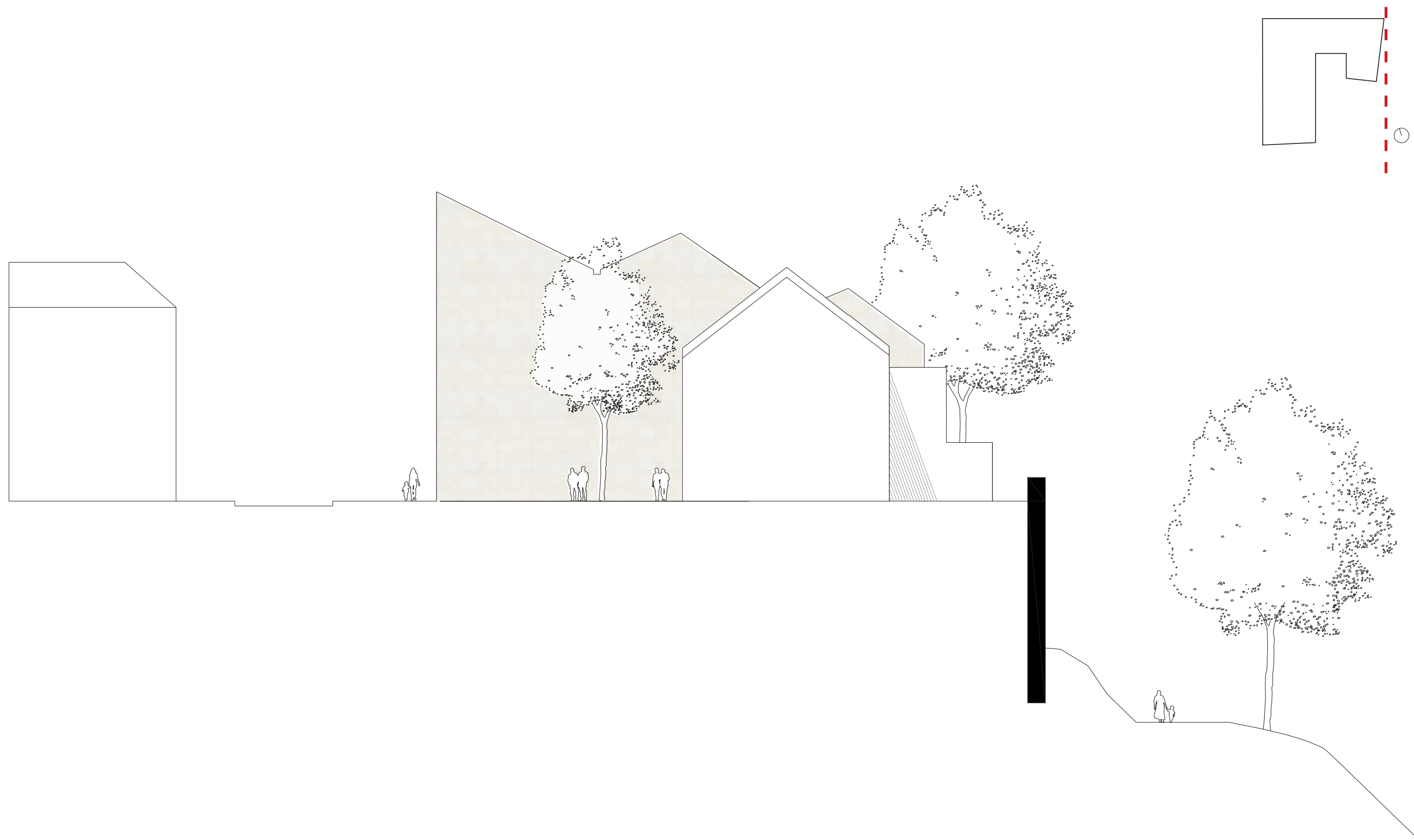

POHLEDY

KONSTRUKČNÍ ČÁST

CHARAKTERISTIKA STAVBY

Hlavní funkcí návrhu je muzeum pro uchování celoživotních uměleckých děl Zdeňka Sýkory. doplněné proměnlivým výstavám, kavárnou, studovnou, přednáškovým sálem a dílnou. Pozemek se nachází v proluce městské zástavby vedle budovy synagogy a obchodem s podlahami a v sousedství s hradební zdí, která odděluje zástavbu a park. Výškový rozdíl mezi silnicí a cestou v parku je asi 11,5 m. Obě sousední budovy mají sedlovou střechu a jejich štíty dosahují výšek asi 15 m (synagoga) a 12 m (obchod s podlahami). Stavba objektu zaujímá 2/3 plochy pozemku. Zbytek plochy je využit pro předprostor Muzea, zásobování a terasu podél hradební zdi.

KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ

Základové konstrukce

Celá historická část města je podsklepená. Sklepy mají ve většině případů dvě úrovně. Sklepy původního domu byly zasypány. Základy stavby tvoří železobetonová základová deska s rozdílnou hloubkou založení, které způsobuje částečné podsklepení stavby. a mikropiloty o průměru 400 mm, jejichž hloubka se určí podle základového podloží geologickým průzkumem.

Nosná konstrukce

Svislé, vodorovné i střešní konstrukce jsou z monolitického železobetonu. Svislá nosná konstrukce je tvořena příčným stěnovým

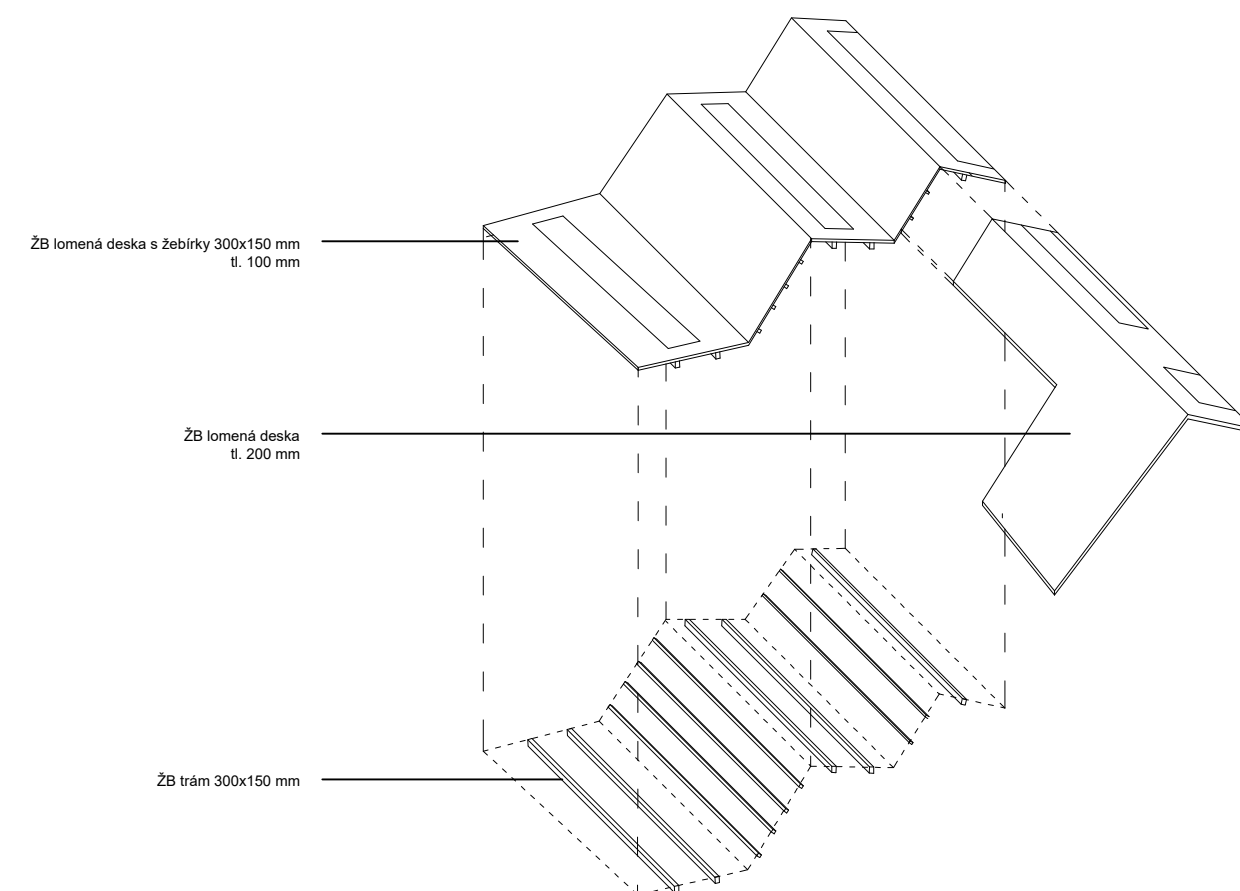
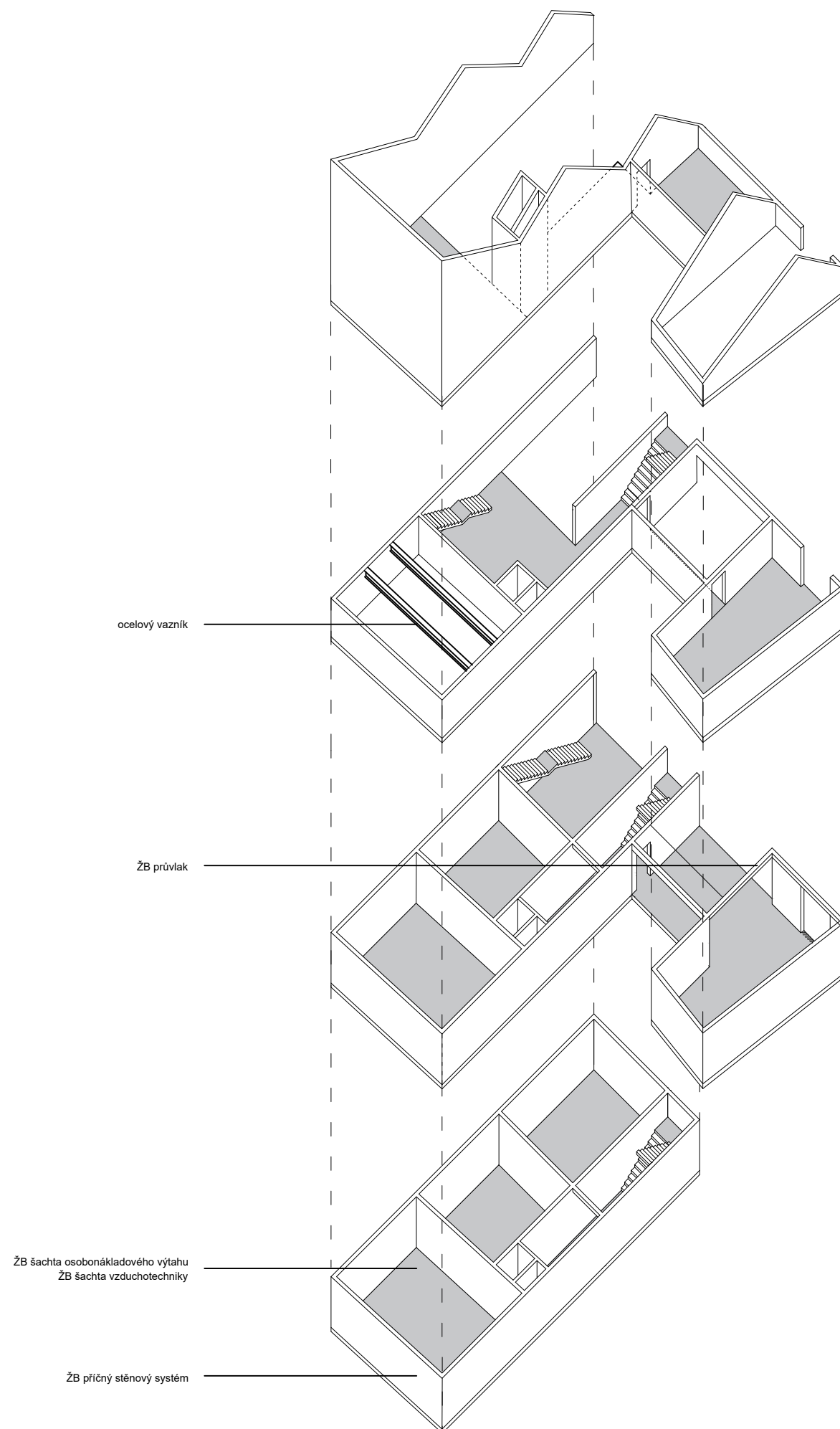
systémem o tloušťce 250 mm a je doplněna zděnými příčkami o tloušťce 100 mm. Vodorovná konstrukce má tloušťku 240 mm a je doplněna průvlaky. Konstrukce skleněného stropu výstavního sálu v přízemí je tvořena ocelovými nosníky. Konstrukci střechy tvoří lomené desky. Deska nad výstavní částí o tl. 100 mm a rozpětí 10 m je doplněna žebírky o velikosti 300x150 mm v rozmezí po 1 m a nosníky o velikosti 300x200 nesoucí střešní okenní tabule. Deska zbylé části domu o menším rozpětí má tloušťku 200 mm.

VERTIKÁLNÍ KOMUNIKACE

V návrhu se nachází dvě interiérové schodiště z monolitického železobetonu. a osobonákladový výtah, sloužící jak k vertikální dopravě osob, tak k provozním účelům Muzea.

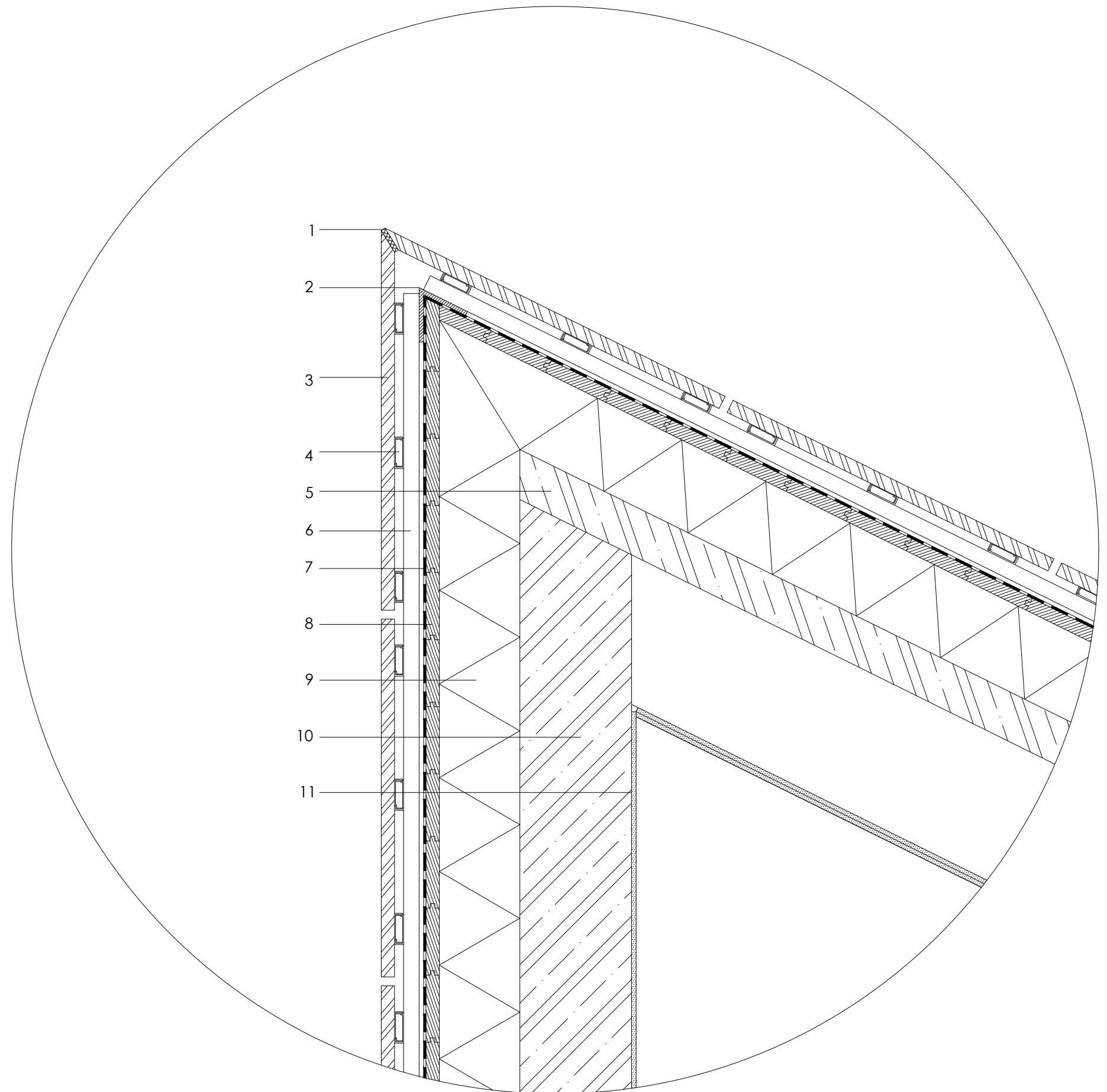
OBVODOVÝ A STŘEŠNÍ PLÁŠŤ

Objekt je celý obložený deskami z portugalského granitu, což objektu dodává monolitický charakter. Vnější plochu stěn i střechy přerušují na čelních stranách prosklená okna. Provětrávaná fasáda se skládá z tepelné izolace o tl. 180 mm, latí a kontralatí nesoucí kamenné desky. Spáry mezi deskami se nechaly otevřené. Na krytinu střechy byly použity granitové desky ukotvené s posunem na podkladní konstrukci z ocelových profilů. Neodvětrávaná střešní konstrukce je izolovaná minerální vatou 180 mm. Dešťová voda odváděná prostřednictvím hydroizolace střechy odtéka zvenku neviditelným čtyřhranným žlabem.

DETAIL ŠTÍTU STŘECHY

- 1 silikonové těsnění
- 2 oplechování
- 3 deska z přírodního kamene,
portugalský granit 30 mm
- 4 kotvící prvky
- 5 železobetonová deska 100 mm
- 6 kovová podkladní konstrukce 36/48 mm
- 7 hydroizolace
- 8 dřevěnémbednění 28 mm
- 9 tepelná izolace 180 mm
- 10 železobetonová stěna 250 mm
- 11 sádkartonová deska 10 mm

VIZUALIZACE

Zdroje:

cs.wikipedia.org

mulouny.cz

louny.eu

zdeneksykora.cz

archiweb.cz

vejr.cz

PODĚKOVÁNÍ

Poděkování patří především mému vedoucímu práce doc. Ing. arch. Jiřímu Bučkovi a jeho asistentovi Ing. arch. Filipovu Horatschkemu za jejich čas a vedení, paní Mgr. Lence Sýkové za poskytnutí otázek a užitečné poznatky.

Další poděkování patří odborným konzultantům:

ze stavitelství: Ing. Janě Košťálové a doc. Ing. Evě Burgetové

ze statiky: Ing. Vladislavu Burešovi

z technických zařízení budov: Ing. Jaroslavu Peterkovi

z osvětlení budov: Ing. arch. Lence Maierové, Ph.D.

V poslední řadě bych ráda poděkovala svému bratrovi, rodině a přátelům, který mi byli velkou morální a psychickou podporou.